THE TAMILIAN'S FRIEND

The Journal of the Tamilian Education Society.

தமிழர் நேசன்

தமிழர் கல்விச் சங்கத்துப் பத்திரிகை.

"தொட்டனைத் தூறு மணற் கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.''—திருக்குறள்.

R011-11
1229

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

தொகுதி

VII

ACC NO. 2562

மகாமகோபாத்யாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

தமிழர் நேசன்

ஏழாவது (1923—1924) தொகுதியின்

பொருள் அடக்கம்

விஷயம் பக்கம்

1. முன்னுரை :— 1

2. விசேஷ நிருபங்கள் :—
   புறநானூற்று ஆராய்ச்சி—ஸ்ரீ. R. ரங்காசாரியார், M.A., L.T., ஸ்ரீ. B. A. பாஷ்யம் ஐயங்கார், B.A., L.T. (பக்கங்கள் தனியாக இலக்கமிடப் பட்டிருக்கின்றன) 9–72
   பத்துப் பாட்டு வசனம்—ஸ்ரீ. R. ரங்காசாரியார், M.A., L.T. (பக்கங்கள் தனியாக இலக்கமிடப் பட்டிருக்கின்றன) ... 1–40
   தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்—தமிழபிமானி (பக்கங்கள் தனியாக இலக்கமிடப் பட்டிருக்கின்றன) 1–8
   தபால் தலைகள்—ஸ்ரீ. நாராயணையர் 246

3. பௌதிக சாஸ்திரம் :—
   நீலநிறம்—ஸ்ரீ. P. N. அப்புஸ்வாமி, B.A., B.L. 145

4. இரசாயன சாஸ்திரம் :—
   ஒரு அதிசயமான வஸ்து—ஸ்ரீ. K. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.E. 17
   ஹீலியம்—ஸ்ரீ. K. C. வீரராகவ ஐயர், M.A., L.T., F.C.S. 57
   திரியுள்ள எண்ணெய் விளக்குக்கள்—ஸ்ரீ. P. N. அப்புஸ்வாமி, B.A., B.L. ... 217

விஷயம் பக்கம்

5. தாவர நூல் :—
புல்—ஸ்ரீ. பிரொபஸர் P. சுந்தரம் பிள்ளை 11

6. உயிர் நூல் :—
மண்ணுணி—ஸ்ரீ. பிரொபஸர் P. சுந்தரம் பிள்ளை 47
கம்பளிப் பூச்சி—ஸ்ரீ. P. N. அப்புஸ்வாமி, B.A., B.L. 241

7. வைத்திய சாஸ்திரமும் சுகாதாரமும் :—
தேயிலை, காப்பி—ஸ்ரீ. D. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், B.A., B.L. 169
பால் ஆடை—ஸ்ரீ. P. N. அப்புஸ்வாமி, B.A., B.L. 185

8. கூட்டுறவு இயக்கம் :—
மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்—ஸ்ரீ. வை. சா. வேங்கடராம ஐயர் 3
கூட்டுறவு இயக்கம் தோன்றிய முறைமை—ஸ்ரீ. வை. சா. வேங்கடராம ஐயர் 106

9. சிற்பம் :—
பாலங்களும் (படங்களுடன்) ஸ்ரீ. K. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.E. 73, 97, 121, 149

10. ஜீவசரிதைகள் :—
ஸ்வாமி தயானந்த ஸரஸ்வதி—ஸ்ரீ. T. R. ராஜகோபால ஐயர் 13, 29, 53, 111, 128
ஸர் ஐஸாக் ந்யூட்டன்—ஸ்ரீ. B. A. பாஷ்யம் ஐயங்கார், B.A., L.T. 202, 236, 253, 182

11. தமிழ் மொழிகள் :—
டி. மனுஷவங்காதி பாதம்—ஸ்ரீ. தனெல் சப்மன் 33, 65, 89, 113, 137, 161

விஷயம் பக்கம்

12. கல்வி :—

கைத் தொழில் பள்ளிக் கூடங்கள்—ஸ்ரீ. வே. நாராயண ஐயர், M.A., M.L. 41

இந்துக்களின் கல்வி அபிவிருத்தி—பரோடா மகாராஜா (ஸ்ரீ. அ. மாதவையர் மொழி பெயர்ப்பு) 188

13. கவிகள் :—

கற்றவர்—ஸ்ரீ. ஊ. சா. வேங்கடராம ஐயர் 156

கோழை— ஷை ... 234

தாய் மொழி— ஷை ... 250

14. தமிழ்ச் செல்வம் :—ஸ்ரீ. அ. மாதவையர் ...83, 131

15. கதைகள் :—

டான் க்விக்ஸாட்டின் விசித்ரானுபவங்கள் ஸ்ரீ. R. ரங்காசாரியார், M.A., L.T., ஸ்ரீ. B. A. பாஷ்யம் ஐயங்கார், B.A., L.T. 48,177

வேக் பீல்ட் கிராமத்து வேத போதகர்—தமிழபிமானி (பக்கங்கள் தனியாக இலக்கமிடப் பட்டிருக்கின்றன) ... 1–48

16. நாடகங்கள் :—

மணிமேகலை துறவு—ஸ்ரீ. அ. மாதவையர் (பக்கங்கள் தனியாக இலக்கமிடப் பட்டிருக்கின்றன) ... 17–24

பாரிஸ்டர் பஞ்சநதம்—ஸ்ரீ. அ. மாதவையர் ... 205, 222

17. மதிப்புரை :— ... 109, 133, 235, 251

தமிழர் நேசன்

(தமிழர் கல்விச்சங்கத்துப் பத்திரிகை)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு—திருக்குறள்.

தொகுதி VII. { ருதிரோத்காரி௵ சித்திரைமீ } பகுதி 1.

முன்னுரை.

Foreword

ஆறுவது தொகுதியில் ஸ்ரீமான் R. ஸ்வாமிநாத ஐயர் அவர்கள் "தமிழின் உற்பத்தி" என்னும் தலைப்பின் கீழ் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்த அரிய வியாசம் ஒன்றைப்பற்றிச் சிலது கூறுவது அவசியமெனத்தோன்றியதால் கூறலானோம். ஸ்ரீமான் R. ஸ்வாமிநாத ஐயர் அவர்கள் வெகு காலமாக இத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், வடமொழியிலும் நல்ல திறமை யுடையவர்கள்: தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஹிந்தி, மராத்தி முதலிய பாஷைகளும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஒரு பாஷையிலாவது அதிகப் பற்று உண்டென்றாவது வெறுப்பு உண்டு என்றாவது சொல்லுவது தவறாகும். இத்தகைய உதவிகளைக் கொண்டு அவர்களுக்குத் தோன்றிய அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் வெளியிட்டு உண்மையை ஒருவாறு அறிய முயலும் முயற்சியே இவ்வியாசம். அதில்

கண்ட விஷயங்களுக்கு அவர்கள் சிற்சில ஆதாரங்களைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்விஷயங்களுள் கொள்ளத் தகுவனவற்றைக் கொண்டு, கொள்ளத் தகாதனவற்றுக்கு ஆதாரங்கொண்டு மறுத்து உண்மையை வெளிப்படுத்த முயலுவது அறிவுடையோர் கடமை அவ்வாறு அறிவாளர் தம்து அபிப்பிராயத்தை எமக்கு அனுப்பிவைத்தால் எம்மால் கூடிய சீக்கிரம் அவற்றை நமது பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடத் தயாராயிருக்கிறோம்.

VI-ம் தொகுதி 11-ம் பகுதி முதல் வெளிவரும் ஸ்ரீமான் அ. மாதவய்யா, B.A., இயற்றிய 'மணிமேகலை துறவு" என்னும் நாடகத்தையும்; VI-ம் தொகுதி 12-ம் பகுதி முதல் வெளிவரும் ஸ்ரீமான் R. ரங்காசாரியார், M.A., L.T., எழுதிய 'புறநானூற்று ஆராய்ச்சி" யையும் நமது சந்தாதார் வேறாகக் கட்டி வைத்துக்கொள்ளப் பிரியப்படலாமென்றெண்ணி அவற்றின் பக்கங்களுக்குத் தனியாக இலக்கமிட்டு எவ்வெட்டுப் பக்கங்களாக வெளியிட்டு வருகிறோம். இந்தப் பகுதி முதல் தமிழபிமானி என்ற புனைப்பெயர் பூண்ட ஒரு அறிவாளர் வெளியிடும் "வேக்பீல்டு கிராமத்து வேதபோதகர்" என்னும் கதையையும் இவ்வாறே வெளிவர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

இந்தப் பகுதியோடு நமது பத்திரிகையின் ஏழாவது வருஷம் தொடங்குகின்றது அதை இதுவரை அன்புடன் ஆதரித்து வந்த நண்பரும் அதற்கு இதுவரை வியாசங்கள் அனுப்பிவைத்த நண்பரும் இன்னும் மேன்மேலும் அது வளர்ந்தோங்கிப் பயன் அளிக்குமாறு உதவி புரிவாராக.

பத்திராதிபர், தமிழர் நேசன்.

மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

Students' Co-operative Society.

கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப்பண்டிதரான
ஸ்ரீமான் ஊ. சா. வேங்கடராம ஐயர் எழுதியது. *

இது, மாணவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகம் முதலியவற்றைத் தாங்களே ஒன்றுசேர்ந்து பொதுவாக மொத்தத்தில் ரொக்கத்திற்கு வாங்கிச் சில்லறையாக ரொக்கங்கொடுத்துப் பிரித்தெடுத்துக்கொள்ளும் சங்கமாகும்.

இந்தச் சங்கத்திற்கு மாணவர்களே தங்களுக்குள் சிலரை நிர்வாககர்களாகத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள், தங்களுக்கு வேண்டியவற்றைத் தங்களது சங்கத்தின் வழியாகவே வாங்கிவரவேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கையும், உறுதியும் உள்ளவர்களாகவும் இருந்துவருகிறார்கள்.

தங்களுடைய அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டியவற்றை வெளியிலுள்ள சில்லறைக் கடைக்காரர்களைப் போலவே இந்தச் சங்கங்களும் பெரிய, மொத்த வியாபாரிகளிடம் வாங்கி வருகின்றன அவர்களுள் சில பெருந்தன்மையுள்ளவர்கள் இச்சங்கங்களுக்கு நூற்றுக்குப் பத்துமுதல் இருபதுவரையில் விலையிற் குறைத்தும் கொடுத்துவருகிறார்கள். அதனால் இந்த மாணவர் சங்கங்கள், அந்த வெளியிலுள்ள சில்லறைக்

---

* இவ்வியாசம் புத்தகரூபமாக வெளிவந்திருக்கிறதெனினும், இது தரக்கூடிய பயனையும், இதன் ஆசிரியரது வேண்டுகோளையும் நினைந்து இங்கு மறுபடியும் இதைப் பிரசுரம் செய்யலானோம்.

பா. த-ரே.

கடைக்காரர்கள் பெறும் விலைக்கே தங்களுக்கு வேண்டியவற்றைப் பெறுகின்றன என்பதும் விளங்கும்.

இப்படி வாங்கியவற்றை இவை, அந்தச் சில்லறைக் கடைக்காரர் விற்கும் விலைக்கே தங்களுடைய அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுத்துவருகின்றமையின், அக்கடைக்காரருக்குவரும் லாபம் இவற்றிற்கு மிகுதி ஆகின்றது. இந்த மிகுதியில் நிர்வாகச் செலவுக்குப் போனது போக பாக்கியில் பொதுநன்மை நிதி, க்ஷேம நிதி என்றவற்றிற்கு ஒரு பாகத்தை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு மிகுந்தபாகத்தை அங்கத்தினர்களுக்கு அவரவர்கள் வாங்கின அளவுப்படி பிரித்துக் கொடுக்கின்றன.

ஏன் இத்தகைய சங்கங்கள் தோன்றவேண்டும்?

உலக விடுதலைக்கும் பெரிதும் துணைசெய்வது கூட்டுறவு இயக்கமே என்பதில் பெரிதும் நம்பிக்கை வைத்த பெரியோர் நமது நாட்டிலும் பலர் உளர். அன்னார், தங்களது நம்பிக்கையை வயது வந்த பொறுப்பாளிகளான பொது ஜனங்களிடப் பரத்திவருகின்றனர். அம்முறையில், அப்பெரியோர்களது நன்முயற்சி விசேஷபயனை அளிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் தற்காலம் நமது நாட்டுப் பொதுஜனங்கள், தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கடனாக வாங்குவதால் வரும் தீமையை நன்கு உணராததே. அன்றியும், அவர்களது நீண்ட நாளைப் பழக்கமாகிய சோம்பேறித்தனமும் அவர்களை விட்டு நீங்கினபாடில்லை.

ஆகவே, அன்னார், தங்களது நம்பிக்கையான நோக்கம் கைகூடுமாறு நமது நாட்டின் எதிர்காலக் குடிமக்களாகிய மாணவர்களை இந்த இயக்கத்திற் பழக்கிவருவதைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். அது பற்றித்தான் நமது நாட்டிலும்— சிற்சில பள்ளிக்கூடங்களிலும், உயர்தர கலாசாலைகளிலும்—

மாணவர்களுக்குப் பயனும், பழக்கமும் உண்டாகுமாறு மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தோன்றுவித்தும் வருகின்றனர். இத்தகைய சங்கங்கள் நமது நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கலாசாலைகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஒரு காலத்தில் தோன்றியே தீரும். அத்தகைய நிலைமை உண்டாவது தான் ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு மிக மேலான துணை புரிவதும்.

இத்தகைய சங்கங்களால் உண்டாகும் பயன்.

இச்சங்கங்களால் உண்டாகும் நன்மைகள் பல அவற்றிற் சில சொல்லாமலே எவர்க்கும் இனிது விளங்கும். இதுவரையிற் சில்லறைக்கடைக்காரர்களிடம் புத்தகம் முதலியவற்றை வாங்கிவந்த பிள்ளைகள் இச்சங்கத்திற் சேர்ந்து இதன் வழியாகவே வாங்கிவருவதால் அந்தச் சில்லறைக் கடைக்காரர்கள் லாபம் என்று அடையும் தொகையைத் சங்கங்களுடையதாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்குச் சுமார் இருபது ரூபாய்க்குக் குறையாமல் புத்தகம் முதலிய வாங்கக்கூடிய மூவாயிரம்பிள்ளைகள் படித்துவரும் கும்பகோணம் போன்ற பட்டணங்களில் பத்து வருஷங்களில் அந்தச் சில்லறைக் கடைக்காரர்களுக்கு லாபமும், இந்தச் சங்கங்களுக்கு மிகுதியும்என்று கருதக்கூடிய அத்தொகை எவ்வளவு பெரியதாகும்! சற்றேறக்குறைய எழுபத்தையாயிரம் ரூபாய்களாகின்றனவே வட்டி முதலிய ஏதும் இன்றியே இவ்வளவு பெருந்தொகை சேருமானால் அதன் பெருக்கத்தை என்னென்று கூறுவது! இத்தகைய பெருந் தொகையினைக் கொண்டு தொழில் நடத்துபவர் அல்லவா முதலாளிகளெனப்படுகின்றனர்? இப்பொழுது நமது மாணவர்கள் முதலாளிகளாகவில்லையா? இந்தப் பெருந்தொகை மாணவர்களிடத்தில் அவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருக்

குமாயின், அதனால் பொதுவாக உபயோகப்படக்கூடிய கற்கும் இடம், பேசும் இடம், சாப்பாட்டிடம், விளையாட்டிடம் போன்ற பல நல்லகாரியங்களுக்கு எவ்வளவு உதவியாயிருக்கும்? இங்ஙனம் பெருந்தொகை சேர்வதற்கு, அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகம் முதலியவற்றைக் கடைவிலைக்குத் தங்களது சங்கத்திலேயே வாங்கிவருவதைத் தவிர வேறு எந்தச் சிறுதொகையையும் சேர்த்து உதவவேண்டியதில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இந்தச் சங்கங்களை நடத்துவதால் மாணவர்கள் வியாபாரத்துறையிலும் வர்த்தகமுறைமையிலும் நல்ல அனுபவத்தைப் பெற்றவர்களாகின்றார்கள். அந்தப் பழக்கத்தால் அவர்கள் கணக்குப்பதிவு, கொடுக்கல்வாங்கல் முதலிய அவசியமான கல்விகளைக் கற்பதிலும் பிரியமுடையவர்களாகின்றார்கள். அன்றியும் அவர்கள் படிக்குங் காலத்திலேயே தங்களது பிற்கால வாழ்க்கைக்குத் துணைசெய்யக் கூடிய தொழில் முறையையும் இலகுவிற் கற்றுக்கொண்டவர்களாகின்றார்கள். இவற்றால் படிப்பை விட்டதும் "எங்ஙனம் பிழைப்போம்?" என்று ஏங்கி நிற்காமலும், துரைத்தனம் முதலிய துறைகளில் உத்தியோகம் கிடைக்காவிட்டாலும் "ஒரு தொழிலைச் செய்து சுகஜீவனம் பண்ணலாம்" என்ற தைரியத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இருத்தற்கும் அவர்களுக்கு இடமுண்டாகிறது. இச்சங்கங்கள் சற்று விரிவானதும் அவைகள் தங்களது நிர்வாகத்துக்கு வேண்டிய உத்யோகஸ்தர்களையும், வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய சேவகர்களையும், புத்தகம் முதலியவற்றை அச்சியற்றவும் பைண்டு செய்யவும் கூடிய பல தொழிலாளர்களையும் சம்பளம் கொடுத்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை அடைகின்றன. அக்கால், அவற்றின் அங்கத்தினர்களில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கே அவை கொடுத்துதவப்படும். அவ்வகையில் இச்சங்கங்களின் அங்கத்தினர்கள் தாமே முதலாளியாகவும் தாமே

தொழிலாளியாகவும் இருக்க இடம் உண்டாகின்றது. இங்கு "வேலை கிடைக்காமையால் பிழைக்க வழியற்றிருக்கின்றோம்" என்று சொல்பவர்களுக்கு இந்த இயக்கம் தக்கதொரு வழியையும் காட்டுகின்றது என்பது ஊன்றியறியத்தக்கது. இந்த இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்தில் விருப்பங்கொண்டவர்கள் ஜனப்பொறுப்பாட்சியாகிய ஆட்சியே மேலானது என்ற நம்பிக்கையினையுடையவர்களாவார்கள். நமது நாட்டிலே அத்தகைய உயரிய ஆட்சியை விரும்புகின்றவர்களில்லையா? மேல் நாடுகளில் அமெரிக்கா, ஜர்மனி முதலிய நாடுகளில்லையா? இங்கிலாந்தும் அத்தகைய ஆட்சியினைக் கைக்கொண்டொழுகும் நாடுதானே! இவற்றால் "ஆளப்படுவோர் கருத்தின்படியே ஆள்வோர் ஆட்சி செலுத்தல் வேண்டும்" என்பது புலப்பட வில்லையா! இதனால்தான் கூட்டுறவாளிகளும் ஜனப்பொறுப்பாட்சியில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்கள்; தங்களது இயக்கத்தையும் அத்துறையிலேயே நடத்தி வருகிறார்கள். இதில் ஏதும் தவறில்லை என்பது முற்கூறியவற்றால் இனிது விளங்கும்.

நிற்க, "ஆளப்படுவோர் கருத்தின்படியே ஆட்சி நடைபெறவேண்டும்" என்று கருதப்படும் இக்காலத்தில், தினவாழ்க்கைக்கு உபயோகப்படும் உணவு, உடை முதலியவற்றிற்கான பொருள்களை விலைகொடுத்து வாங்குவோர் கருத்தின்படி விற்போர் நடந்துகொள்ளவேண்டாமா? அஃதாவது வாங்குவோர், விற்போர்மீது ஆட்சிசெலுத்த அதிகாரமுள்ளவராயிருத்தல் வேண்டாமா? தற்காலம் நமது நாட்டில் அங்ஙனம் நடைபெறுகின்றதா? இல்லையே; மாறுபாடாகவன்றோ நடைபெறுகின்றது? மேல் நாடுகளிலே கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் பத்தாயிரக்கணக்கிலே தோன்றி வியாபாரசுயஆட்சி பெரிதும் பரவி வருகின்றது என்பதும்; அதனால், அந்நாடுகளிலே

-தரித்திரம் வேலையில்லாத்தொல்லை, பொருள் காரணமாக வரும் உயர்வு தாழ்வு முதலியதீமைகள் நீங்கிவருகின்றன என்பதும் கேட்கப் படுகின்றனவே! ஏன் நமது நாட்டில் அத் தகைய உயரிய நிலைமை தோன்றலாகாது! நம்பிக்கையுடன் உறுதியாக ஊக்கம் கொண்டு முயன்றால் தோன்றவே செய் யும் அதற்கு இத்தகைய மாணவர்கூட்டுறவுச்சங்கங்களே முதலில் அடிப்படையாக நின்று துணை செய்யக்கூடியன. நமது நாட்டிலும் துரைத்தனத்தாராலும், பொதுஜனங்களா லும் பல கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் தோன்றியுள்ளன, ஆனால் அவை கூட்டுறவு முறையின் நோக்கத்தையும், தத்துவத் தையும், அதைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய வழியையும் அறி யாதவர்களது நிர்வாகத்தால் தற்காலம் உயிரற்ற நிலைமை யில் இருக்கின்றன. கிராமங்களிலே பலர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவும், பகுத்தறிவு இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். ஆதலின்; இம்முறையை இனிது பரப்பு வதற்குப் பெரிதும்துணை செய்யக்கூடியவர்கள் இப்பொ ழுது கல்வி கற்கும் மாணவர்களே. அவர்களுக்கு வேண்டிய புத்தகம் முதலிய கற்றற்குரிய கருவிகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. இஃது ஒருவகையில் மொத்தமாக வாங்கு வதற்குச்சாதகமாவதுடன் விசேஷ நன்மையினையும் தரக் கூடியது. இம்முறை மாணவர்களிடைப் பரவுவதும் மிக எளிதானது. ஏனெனில், அவர்கள் அனைவரும் சற்றேறக் குறைய ஒரே வயதினர் ஒரே வேலையிலிருப்பவர்; ஒரே இடத்திற் பழகுபவர்; ஒரே நோக்கத்துடன் முயலுபவர், அன்றி யும், இப் பருவம்தான் புதிய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள் ளும் வன்மை வாய்ந்தது, உண்மை ஐக்கியவாதிகளுக் கிருக்க வேண்டிய பிரிக்க முடியாதகட்டை வளர்ப்பது; ஒற் றுமை, உழைப்பு, ஒருவருக் கொருவர் உதவிசெய்து

கொள்ளுதல் முதலிய உயர்ந்த குணங்களை வேரூன்றச் செய்வது. மேலும், தங்களுக்கு வேண்டியவற்றைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வதிலும், கைக்கொள்வதிலும் அவர்களுக்கு ஏதும் தொல்லையில்லை. இதுவும் ஐக்கிய வியாபாரத்துறையில் பழகுவதற்கு அவர்களுக்கு எளிதாகின்றது. ஆதலின் மாணவர்களுக்கு கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலியவற்றைப் பழக்கிக்கொள்ளும் இடமே உலக விடுதலைக்காதாரமான சர்வ வல்லமையுள்ள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தத்துவங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் தங்களது பிற்கால வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தொழில் முறைகளைக்கற்றுக் கொள்வதற்கும் தகுந்ததோர் இடமாகின்றது.

கூட்டுறவாளி ஒருவகைப் பூர்த்தியான கருத்தினைக் கொண்டவர்; உயரிய நோக்கத்தினையும் உடையவர். அன்றியும், பொதுஜனங்களுக்கு வேண்டிய பல நன்மைகளையும் பற்றி உண்மையாக ஆங்காங்குச்சென்று விரித்துரைத்து அனைவரையும், இன்பமுறத் தூண்டிவருபவர், அவர்களது குணத்தைப் பெருக்கி, மனதைப்பரிசுத்தப்படுத்துவதையே தமக்குரிய தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர். இத்தகைய உயரிய குணம், செயல்களையுடையவர் நமது மாணவர்களினின்றும் தோன்றவேண்டியது அவசியமல்லவா ! தோன்றமுடியாததா? தோன்றமாட்டார்களா? அவசியந்தான்; தோன்றவும் தோன்றுவர்.

மாணவர்கள் என்ன செய்யவேண்டும்?

ஒவ்வொரு மாணவனும் தான் படிக்கும் கலாசாலையிலே ஒரு மாணவர் கூட்டுறவுச்சங்கம் இருந்தால் உடனே அதிற் சேரவேண்டும் இல்லாதிருந்தால் உடனே நட்பாளர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். சங்கத்தின் நன்மையையும்,வளர்ச்சியையும் கருதி ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்

கும் தவறாது போதல்வேண்டும். சங்கத்தின் நாணயமாக நடந்து கொள்ளல் வேண்டும். ஆசையை உண்டு பண்ணக் கூடிய எவ்வளவு லாபத்தைக் காட்டிய போதிலும் வெளிக் கடைக்காரர்களிடம் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை வாங்காமலும், தங்களுக்காக ஏற்பட்ட சங்கத்தார் தங்கள் அனைவருடைய நன்மையின் பொருட்டு வாங்கி வைத்திருப்பவற்றையே வாங்கியும் வரல் வேண்டும். சங்கத்தின் பொது நன்மை நிதியையும், க்ஷேமநிதியையும் எவ்வளவு பெருக்கப்பார்க்கலாமோ அவ்வளவும் பெருக்கப் பார்த்தல்வேண்டும். தனித்த அங்கத்தினர் விஷயமாகவும், சங்கத்தின் விஷயமாகவும் ஆராய்ச்சி நேர்ந்தால், அக்கால், நடுநிலை பிறழாது சங்கத்தின் நன்மையை நாடுவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருத்தல் வேண்டும். குறுகியநோக்கமின்றிப் பெருந்தன்மையாயிருக்க வேண்டும்.

ஆதலின், மாணவர்களே, உலகம் முழுவதும் தோன்றி வருகின்ற கூட்டுறவு இயக்கத்தைக் கூர்ந்து நோக்குங்கள். ஆங்காங்குத் தோன்றும் சங்கங்களையும்; அவை செய்து வரும் நன்மைகளையும் பாருங்கள். அவற்றின் வரலாற்றை அறியுங்கள். உங்களது தாய்நாடு இருக்கும் சீர்கேட்டையும், அது நன்னிலையைப் பெறுதற்கான வழியையும் சிந்தியுங்கள். அஃது இக்கூட்டுறவு இயக்கமே என்பதை உணர்வீர்கள். அதனோடு அந்த இயக்கத்தைப் பரப்பி அழியாது நிலைபெறச் செய்யவல்லது உலகத்தை ஒன்றுபடுத்தக் கூடிய வன்மைவாய்ந்த இத்தகைய சிறு சங்கங்களாகிய மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே என்பதையும் உணர்வீர்கள். உணர்ந்தவாறே உறுதியுடன் ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு என்பதைக் கடைப் பிடித்து உழைப்பீர்களானால் தவறாது நீங்களும், உங்கள் நாடும், உலகமும் உயர் நிலைபெறுவது ஒருதலை.

புல்
The Grass.

ஸ்ரீமான் P. சுந்தரம்பிள்ளை, M.A. இயற்றிய மனோன்மணீயம் என்னும் நாடகத்தினின்று எடுக்கப்பட்டது.

எவ்வினை யோர்க்கு மிம்மையிற் றம்மை
யியக்குதற் கின்பம் பயக்குமோ ரிலக்கு
வேண்டும் உயிர்க்கது தூண்டுகோல் போலாம்
ஈண்டெப் பொருடா னிலக்கற் றிருப்பது?

இதோ ஓ! இக்கரை முளைத்த விச்சிறுபுல்
சதாதன் குறிப்பொடு சாருதல் காண்டி
அதன்சிறு பூக்குலை யடியொன் றுயர்த்தி
யிதமுறத் தேன்றுளி தாங்கி யீக்களை
நலமுற வழைத்து நல்லூ ணருத்திப்
பலமுறை தனதுபூம் பராகம் பரப்பித்
தாசிலாச் சிறுகா யாக்கி, இதோ! என்
றாசிடைச் சிகைக்குந் தோட்டியுங் கொடுத்தே,
“இவ்வயின் யாமெலாஞ் செவ்விதிற் றுன்னிற்
றழைப்பதற் கிடமிலை; சிறுநீர் பிழைப்பதற்
கேகுமின் புள்ளா வெருதயத் தொருசார்
சிக்கிநீர் சென்மின்!” எனத்தன் சிறுவரைப்
புக்கவிட் டிருக்குமிப் புல்லின் பரிவும்
பொறுமையும் புலனுங் காண்போ ரொன்றையுஞ்
சிறுமையாச் சிந்தனை செயாதாங் காங்கு
தோற்றுபே ரழகு மாற்றல் சாலன்பும்

போற்றுதங் குறிப்பிற் கேற்றதோர் முயற்சியும்
பார்த்துப் பார்த்துத் தங்கண் பனிப்ப
ஆர்த்தெழு மன்பினு லனைத்தையுங் கலந்துதம்
மென்பெலாங் கரைக்குநல் லின்பந் திளைப்பர்.

இதன் பொருள்.

அப் புல்லினுடைய சிறிய பூங்குலையானது தனது தாளத்தை உயரச்செய்து, அதன் மேலிருந்து இனிமை பொருந்தத் தேன் துளிகளைத் தன்னிடத்திற்கொண்டு, தேனீக்களை நன்ருகத் தன்னிடம் வரவழைத்துத் தேனுகிய நல்ல உணவை உண்பித்து, பயன் படும்படி தனது பூந்துகளைப் பரவச்செய்து, குற்றமில்லாத சிறிய காய்களை உண்டாக்கி, இவ்விடங்களிலெல்லாம் எனது ஆடையிலே சிக்குகிற தோட்டி யென்னும் கருவியையும் கொடுத்து, "இவ்விடத்து நாம் அனைவரும் நன்ருக அடர்ந்திருந்தால் மேல்மேல் செழித்து வளர இடமில்லை; ஆதலால், சிறுவர்களே! நீங்கள் செழித்து வளர்தற்கு பிற இடங்களுக்குச் செல்லுங்கள்; பறவைகள், பசுக்கள், எருதுகள், ஆடுகள் என்பவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றிடத்து நீங்கள் சிக்கிக்கொண்டு போங்கள்" என்று சொல்லிச் சிறுகாய்களாகும் தன் மக்களை அவ்வவற்றில் ஒட்டிச் செல்லவிட்டிருக்கிற இந்தப் புல்லினது அன்பையும் பொறுமையையும் அறிவையும் பார்ப்பவர்கள் ஒரு பொருளையும் அற்பமானதாக எண்ணுமல் அதனதனிடத்துக் காணப்படுகிற மிக்க அழகையும் உறுதி மிக்க அன்பையும் விரும்புகிற தமது உத்தேசத்துக்கு ஏற்றதொரு பிரயத்தனத்தையும் நன்ருக நோக்கி தங்கள் கண்கள் ஆனந்த நீர் துளிக்க பொங்கி எழுகின்ற அன்பால் எல்லா வுறுப்புக்களையும் தழுவித் தம் எலும்பு முழுவதையும் உருகச் செய்கிற சிறந்த இன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள்.

ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதி.

Swami Dayanand Saraswati

ஸ்ரீமான் T. R. ராஜகோபால ஐயர் எழுதியது.

"புண்ணிய கன்மங்குறைந்து பாவகிருத்தியங்கள் எப்போது விருத்தியாகுமோ அப்போது அவதரிப்போம். சர்வான்மாக்களும் நம்முடைய அம்சமானதினாலே அவர்கள் நன்மை தீமைகளை யறிந்து நற்கருமங்கள் புரிந்து ஈற்றில் நமது திருவடிக்காளாகுமாறு நம்மாலேற்படுத்தியுள்ள வேதாகமங்களில் விதித்த பிரகாரம் நடவாது. அக்கிரமாதி யவைகளைப் புரியும் துட்டபாவிகளைச் சம்ஹரிக்கவும், நான் ஒருவன் உள்ளே னென்பதை யுள்ளபடி யறிந்து உள்ளன்போடு பக்தி செய்து மனவாக்குக் காயங்களால் புண்ணிய கருமங்களைச் செய்துவரும் சத்வகுண வுத்தமர்களைக் காத்தற்பொருட்டும் சமயம் நேர்ந்தபோது அவதரிப்போம்". இவ்வுறுதிச் சொல் பன்முறை பல சமயங்களில் பலவிதத்தில் மெய்ப்பிக்கப் பட்டிருப்பதை, நமது சரித்திரத்தின் மீது நம்முடைய கண்களை ஓட்டுவோமாயின், நாம் அறியலாம். தர்மங்களை மறந்து, மனமாசை நீக்கி மேலுயர்த்தி ஆன்மாவைப் பிரகாசிப்பிக்கக் கூடாத மூடபக்திகளையும் வெளியாசாரங்களையும் கைக்கொண்டு, வெறுக்கத்தக்க கர்மங்கள் புரிந்து கெட்டுப்போன நம்தேசத்தினரைத் திருத்தி நற்பாதையில் விருத்தி முதன் செலுத்துமாறு கிருஷ்ண பரமாத்மா முதல் ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ஈறாகப் பலர் அவதரித்தது வெளிப்படையான விஷயம்.

"எல்லாம் ஈசன் செயல்," என்ற முதுரையின் மெய்ப் பொருளை அறியாது, நம்முன்னோர்களின் நல்லுப தேசங் களைக் கைவிட்டு, ஒழுக்கு தவறி, "ராவணன் ஆண்டா லென்ன, ராமன் ஆண்டாலென்ன; நாய் வாழ்ந்தென்ன, பூனை தாலியறுத்தென்ன?" என்ற விபரீதக் கோட்பாடுகளுக்குட் பட்டு, சுதேசாபிமானமும், ஒற்றுமையும், நேர்மையும் இன் சிற்றேனுமில்லாது அடியோடு தொலைந்துபோயின. ஆதலால் நாமும் எளியராய் நமது வீரதீரத்தையும் இழந்தோம்.

இன்னோரன்ன சமயத்தில், பிறமதத்தினர் நமதுநாட் டிற் குடியேறித் தமது நூற்களையும் மதத்தையுமே புகழ்ந்து, எவ்விதத்திலும் இணையற்ற நம்முடைய உயர்ந்த மததத்வங் களையும், கொள்கைகளின் பெருமையையும் சிறுமைப் படுத் தினர்கள். நம்முன்னோர்கள் எள்ளளவேனும் சுயசிந்தனையும், ஆராய்ச்சியுமில்லாது அவர்களை நம்பி, அவர்கள் சொல் லைப் பற்றியதுடன் நில்லாது, நமது பிதாக்களைத் தூற்றி, நம் முடைய மிக்க பழைய நாகரீகத்தையும் இகழ்ந்தார்கள். இப்புதிய வெள்ளம் பிரவாகித்து நாலா பக்கங்களிலும் ஓடவே அக்காலத்திய இந்தியர்கள் மதியிழந்து, அதன் போக்குகளையே அநுசரித்து ஒழுகத் தொடங்கினர்கள். சிற றறிவும் சிறு தொழிலுமுடைய புன்மாக்களின் சிறிய நடத் தைகள், இழிய எண்ணங்கள், அசம்பாவித 'நீதிகள்' சிதறிக் கிடக்கப் பெற்ற நமது சில புராணங்களை பிறர் சுட்டிக் காண் பித்துப் பரிகசிக்க, இந்தியரும் தம்முடைய வேதங்கள், உப நிஷத்துக்கள், பகவத்கீதை, இன்னுமிவைபோன்ற ஏனைய மிக்கமேலான நூற்களை முன்கொணர்ந்து அவர்களின் வாயைக் கட்டாதும், அவர்கள் சாதனையைப் பொய்யென நிரூ பிக்காதும் இருந்து விட்டனர். அவர்கள் நம்முடைய புரா ணாதிகளைப் பழித்து நம்மை ஏளனஞ் செய்ததுபோல், நாமும்

அவர்களுடைய வேதப்புத்தகங்களைப் பரீக்ஷித்து அவைக ளில் செறிந்து கிடக்கும் நீசகுணவொழுக் கங்களையும் கொள் கைகளையும் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தி வெல்லாது, அக்க சடர்களின் டம்பங்களைப் பார்த்துப் பிரமித்து வாளாவிருந்து விட்டோம்.

இத்தருணத்தில் நமது இந்தியாவைப் பூர்வநிலைக்கு உயர்த்தி, வேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும், காப்பியங்களை யும் பரப்பி, நாட்குநாள் வியாபித்துவந்த வெளியாசார வுப சாரங்களையும், விக்கிரஹாராதனையையும் போக்கி, கலாசாலை கள், தர்மாலயங்கள் முதலானவைகளை எழுப்பி, ஆறு, குளம், கிணறுகளைத் தோண்டி உபகரிப்பதற்குப் பதிலாக, சிற்பிக ளும் புராதன விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்பவர்களுமே சிலாகிக்கத் தக்க பிரம்மாண்ட கோயில்களைக் கட்டி, மறை படித்து இறுமாந்து, ஊரைத்துயருள் உருட்டி, கபடமும், ஆசையும், சுகபோக சிந்தனைகளும் திரண்டு உருவெடுத்தாற் போன்ற சிலபோலிப் பக்தர்களைக்கொண்டு அக்கோவில்களை நிர்வாஹித்துக் கடைசியில் நற்பலனும் ஆன்மவளர்ச்சியும் எவர்க்கும் இராமல் போனதை அறிந்து மனம்பொருது' இவைகளைக் கண்டிக்க, ஓர் மகான் வழக்கம்போல் அவதரித் தார். இவரே நமது தயானந்த சரஸ்வதி.

வேறும் பயபக்தி, வேரூன்றிய வைதீகம், அனுசாரம், தபோகுணம், கடும்பகை முதலானவை நிரம்பியவர்கள் இவர்க்கு விரோதிகளாகத் தோன்றியபோதிலும், வெல்லற் கரிய தர்க்கம், சரியான சமயத்தில் பிறர் குற்றங்களைத் தக்க படி கண்டித்தல், குறைகளை எடுத்துக்காட்டல், தைரியம், ஊடுருவிப்பாயும் சுடுசொற்கள், தீர்க்க கல்வி, பூர்ணஞானம், நல்லோர்களைத் தன்பக்கம் சேர்த்தற்கான சக்தி, பரோபகார சிந்தனை முதலானவைகளால் அவ்வெதிரிகளின் மூடக்கொள்

கைகளையும், தாழ்ந்த குணத்தையும், வஞ்சக நடத்தையையும் எதிர்த்து அடக்கிய பெருமகன் இவர். சுதேசத் தொழிற்களை அபிவிர்த்தி செய்யவேண்டுமெனவும், சுதேச சரிதங்களையும், நூற்களையும் முதலில் கற்கவேண்டுமெனவும், மதத்தைப் பற்றிய கல்வி அத்தியாவசியமெனவும், ஆண், பெண் இருவர்க்கும் கல்வி பிரதானமெனவும், இளங்கலியாணம் தகாதெனவும், இக்காலத்திய ஜாதிப் பிரிவுகளும், மதக்கக்ஷிகளும் அபாயமும் இழிவும் நிரம்பியவை யெனவும், நம்முடைய வேதங்களிலில்லாத அரியபெரிய விஷயங்கள் வேறெச் சாஸ்திரங்களிலும் இல்லை யெனவும், இந்தியர்கள் தம் ஆன்ம சக்தியைப் பலப்படுத்தி ஒன்றாகச் சேர்ந்து, தம் மததத்வங்களை இவ்வுலகத்தவர்க்கு வழங்கவேண்டுமெனவும் கொண்டவர் இவர்.

(தொடரும்)

THE VICAR OF WAKEFIELD

வேக்பீ*ல்ட் கிராமத்து வேதபோதகர்.

முதல் அதிகாரம்.

[உருவத்திலும் உள்ளத்திலும் ஒற்றுமை உள்ள வேக்பீல்ட் குடும்பத்தின் விவரம்.]

'மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலன் நன்மக்கட் பேறு'

என்றபடி கலியாணஞ் செய்து கொண்டு நெறிதவறாத கிரகஸ்தனாய் வாழ்ந்து, பெண்டு பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுபவன் ஒருவன்; அப்படியின்றி, ஜனப்பெருக்கைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னந் தனியனாய்ப் பிறவிக்கிடம் பண்ணாமல் வாழ்பவன் மற்றொருவன். இவர்கள் இருவரில், முன்னவனே மூதுலகிற்கு நன்மை செய்பவன். இந்த எண்ணமே என்னெஞ்சத்தில் எப்போதும் குடிகொண்டிருந்தது. இந்நோக்கத்தோடு நான், †வேதபோதகன் ஆன ஒரு வருஷத்திற்குள், கலியாணத்தைப் பற்றி அதிக அக்கரையாய் ஆலோசிக்கத் தொடங்கினேன். பிறகு ஒரு பெண்ணை எனக்கு மனைவியாகத் தெரிந்தெடுத்தேன்.

---

* அந்நியபாஷைச் சொற்களை உச்சரிக்க சென்னை சர்வகலாசாலையார் அனுமதியுடன் தமிழில் ஏற்பட்ட புது எழுத்துகள் இரண்டு. (1) ப=f; காபீ=Coffee; வேக்பீல்ட்=Wakefield. (2) ஸ=z, கெஸட்=Gazette.

"Wherever clearness requires accurate transliteration in respect of the alphabetic sounds represented by the English letters 'f' and 'z', the symbols ப and ஸ which are very slightly modified forms of the Tamil ப and the Grantha ஸ may be used for the purpose"—Adopted by the Syndicate, University of Madras.

† வேதபோதகர்-ஞானகுரு.

அவள் தனக்குக் *கலியாண அங்கி ஒன்றைத் தெரிந்தெடுத்தபோது, அதன் வெளிப் பகட்டைப் பாராட்டவில்லை; நீடித்து நிற்கக்கூடிய அதன் உறுதி முதலிய தன்மைகளையே கவனித்தாள். நானும் அவ்வாறே அவளை மனைவியாகத் தெரிந்தெடுத்தபோது, அவள் வெளி அழகைப் பாராட்டவில்லை; நீடித்து நிற்கக்கூடிய அவளுடைய உத்தம குணங்களையே கவனித்தேன். பாரபட்சமில்லாமற் சொல்கிறேன்; அவள் நல்ல குணமுடையவள்; கண்ணுங் கருத்துமாய்க் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பவள். அவளைவிட உயர்ந்த பழக்க வழக்கங்களுள்ள நாட்டுப் பெண்கள் கிடைப்பது அருமை. எந்த இங்கிலிஷ்ப் புஸ்தகம் எடுத்தாலும் அதிகமாய் எழுத்துக் கூட்டாமல் நன்றாய் வாசிப்பாள். ஊறுகாய் போடுவதிலும் வற்றல் இடுவதிலும், சமைப்பதிலும் அவளுக்கு மேம்பட்டவர் ஒருவரும் இல்லை. சிருஞ்செட்டுமாகக் குடித்தனம் செய்வதில் தனக்குள்ள சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி அவள் அடிக்கடி பெருமை பாராட்டிக் கொள்வதுண்டு. ஆனால், அவள் குடித்தன சாமர்த்தியத்தினால் நாங்கள் செல்வத்திற் சிறந்தது எக்காலுமில்லை. [ஆயினும் நாங்கள் ஒருவர்மீது ஒருவர் பிரியமாய் அன்பு பாராட்டி வந்தோம். எங்களுக்கு வயதேற ஏற எங்கள் வாஞ்சையும் மிகுந்து கொண்டே வந்தது. உலகில் எதுவும் எங்களுக்கு வெறுப்பு உண்டாக்கினதில்லை. எங்களுக்குள் கோபம் என்பதே தலை காட்டினது கிடையாது. அழகிய ஊர் ஒன்றில் எங்களுக்கு ஒரு சிறந்த வீடு அமைந்திருந்தது. அக்கம் பக்கத்தாரும் நல்லவர்களாயிருந்தார்கள். நாட்டுப்புறத்து விநோத வேடிக்கைகளிலும் அக்கம் பக்கத்துப் பணக்காரர்களைப் போய்ப் பார்த்து வருவதிலும் ஏழைகளுக்குக் கஷ்டநிவர்த்தி செய்

* கலியாண அங்கி - ஆங்கிலப்பெண்கள் கலியாண காலத்தில் கழுத்து முதல் பாதம் வரையில் தரித்துக்கொள்ளும் நெடுஞ்சட்டை- மேற்கவசம் (Wedding Gown.)

† குடித்தனப்பாங்கு - குடித்தனம் செய்முறை.

‡ திருக்குறள்.

வதிலும் எங்கள் காலம் கடந்து வந்தது. எங்களுக்குக் கலக்கம் உண்டாகும் என்ற பயமில்லை. களைப்புவர வகை யில்லை. நாங்கள் துணிந்து செய்த காரியம் எல்லாம் அடுப் பங்கரையைவிட்டு அப்பால் இல்லை. நாங்கள் செய்த பிரயாணமெல்லாம் வீட்டின் ஒரு பாகத்திலிருந்து மறு பாகத்திற்கே தவிர வேறில்லை.

நாங்கள் சாலை ஓரத்தில் வசித்தோம். ஆகையால் எங்கள் வீட்டுக் கனிரஸத்தைச் சுவைத்துப போவதற் குப் பாட்டைசாரிகளாவது *அதிதிகளாவது எங்களைக் காண வருவதுண்டு. கனிரஸம் செய்வதில் எங்களுக்குப் பிரக்யாதி அதிகம். ஒரு சரித்திர நூலாசிரியனுக்குரிய உண்மை சிறிதும் தவறாமல் கூறுகிறேன். எங்கள் வீட் டுக்கு வந்த விருந்தாளிகள் எவரும் எங்கள் கனிரஸத் தைப் பற்றிக் குறை கூறியதாக நானறியேன். நாற்பதாங் கால் தாயாதி பங்காளிகளும் ‡ தலைமுறை உணர்த்தும் உத்தியோக சாலையின் உதவி யில்லாமலே உறவுரிமையை நினைவில் வைத்திருந்து எங்களை அடிக்கடிவந்து கண்டார் கள். அவர்களிற் சிலர் சுற்றக்கிழமை பாராட்டி வந்த தனால் எங்களுக்கொன்றும் பெருமை வந்து விடவில்லை. ஏனெனில் சுற்றமென வந்தவர்களுள், குருடர்களும் உண்டு, நொண்டிகளும் உண்டு, சப்பாணிகளும் உண்டு. ஆயினும் என் மனைவி என்னை நோக்கி, "காதல, இவர்கள் இரத் தக் கலப்பானவர்கள்; இவர்களை வேறு பிரித்து ஒதுக்கி விடக்கூடாது இவர்களும் நம்முடன் ஒக்க இருந்துஉண்ண வேண்டும்" என்று அடிக்கடி வற்புறுத்திப் பேசுவாள். அது எப்படியானாலும் எங்களிடத்தில் எப்போதும் மனங் கலந்த உத்தம நண்பர்கள் கூடியிருந்தார்கள். அவர்கள்

* அதிதிகள்- விருந்தாளிகள்.

† கூஸ்பெரியென்னும் ஒருவித இங்கிலீஷ்பழரஸம் (ஒயின்).

‡ தலைமுறை உணர்த்தும் உத்தியோகசாலை - இங்கிலாந்தில் அந்தக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட உத்தியோகசாலை ஒன்று இருந்தது, அதற்கு ஹெரால்ட்ஸ் ஆபீஸ் என்று பெயர்.

மெத்தப் புணக்காரர்களாய் இல்லாவிட்டாலும் சுத்தக் குணக்காரர்களா யிருந்தார்கள். நமது வாழ்நாள் முழுவதும் இப்படி இருப்பதே உத்தமம். ஏனென்ருல், விருந்தாளி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஏழையோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கொஞ்சத்தில் மகிழ்ச்சி அடைகிருன்; அற்ப உபசாரத்தையும் ஆவலால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிருன் சிலர், * பூவரசம்பூவின் மஞ்சள் நிறத்தையும், வண்ணுத்திப்பூச்சியின் விநோத வடிவத்தையும் கண்கொட்டாமல் அதிசயமாய்க் காண்பதுபோல, இயற்கையாகவே நான், மாந்தர் நன்முகக் காட்சியை வியந்து கொண்டாடினேன்.

'அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு முகம்'

என்பது பழமொழி, ஆனுலும் எங்கள் சுற்றத்தாரில் எவனேனும் பொல்லாதவன், நல்வழியிற் செல்லாதவன், விருந்தாளிக்குகந்தகுணம் இல்லாதவன், எங்களோடு கூடியிருக்க † மனம் நில்லாதவன் என்று நான் தெரிந்துகொண்டால் அவன் என் வீட்டைவிட்டுப் போகையில் அவனைப் பற்றியும் நான் கவனித்தேன். மற்றவர்களுக்கு உதவும் வழக்கம்போல, ‡ சாரிபோவதற் கனுகூலமாக அவனுக்கு [1]மேற்கவசம் அல்லது [2]காற்கவசம் கொடுத்தேன். சில சமயத்தில் சிறுவிலைக் குதிரையும் உதவினேன். அவைகளைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் காரணத்தால் எங்கள் வீட்டுக்கு அவன் மறுபடியும் வராதிருப்பது எனக்கு மெத்தச் சந்தோஷம். இதனால், எங்களுக்கு விருப்பம் இல்லாதவர்கள் எங்கள் வீட்டில் இருந்ததே கிடையாது. ஆனுல் வேக்பீல்ட்

---

* பூவரசம்பூ - இங்கிலிஷில் லேப் (Tulip Flower) புஷ்பம் என்று வழங்குகிறது. இங்குள்ள பூவரசம்பூவின் விநோதம், அதைக் கவனித்தார்க்கே விளங்கும்.

† மனம் நில்லாதவன் - எங்கள் மனம் தரிக்காதவன்.

‡ சாரிபோதல் - குதிரை ஏறிப் போதல்.

1 மேற்கவசம் - சாரி அங்கி (Riding Coat)

2 காற்கவசம் - காலில் மாட்டிக்கொள்ளும் ஜோடு - தோற்கவசம் (Boots).

*குடும்பம் வழிப்போக்கர்களையாவது, ஏழைகளையாவது ஆதரிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்கிற கெட்ட பேர் எப்போதும் எடுத்ததேயில்லை.

இப்படி நாங்கள் † பல்லாண்டு மெத்த ‡ சுகானுபவத்தோடு வாழ்ந்தோம். ஆனால் சிற்சில சமயங்களில் சிறு § மனத்தாங்கல்களும் நேரிட்டன—அவைகள் $ தெய்வாதீனமாய் நேரிட்டனவென்றே சொல்லவேண்டும். 'நல்ல குணை வாழ்நாதர் நம்மை வருத்துவது கொல்லவா பொல்லாக் குணம்போக்க—கல்லில் மழுக்குவதுங் கூறைதனை மாற்றவா வண்ணான் அழுக்குவாங் கைக்காம் அது' என்றபடி* கடவுள் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல; பொல்லாக்குணம் போக்கவும் அவருடைய திருவருளைப்பற்றி நாம் இன்னும் அதிகமாக மதிக்கும் பொருட்டுமேயாம். ¶ கூறையை வண்ணான் கல்லில் அடிப்பது கிழிக்கவல்ல; அழுக்கெடுத்துச் சுத்தமாக்கும் பொருட்டென்பது யாவர்க்கும் தெரிந்தவிஷயம்—என் பழத் தோட்டத்தைப் [1]பள்ளிப்பிள்ளைகள் அடிக்கடி கொள்ளையிட்டார்கள், என் மனைவி செய்துவைத்த பணியாரச்சிற்றுண்டிகளைப் பூனைகளும் குழந்தைகளும் திருடித்தின்றன. என் பிரசங்கத்தின் மெத்த உருக்கமான பாகத்தில் துரைமகன் ஒருவன் தூங்கி விழுவான். அல்லது கோயிலில் அவனுடைய மனைவி, என் மனைவி செய்த உபகாரத்துக்கு [2]மாறுபசாரம் அரையுங் குறையுமாகச் செய்வாள். இப்படிப்பட்ட அசந்தர்ப்பங்களால் நேரிட்ட மனத்தாங்கல்களை அப்போதைக்கப்போது நீக்கிச்

---

* குடும்பம் - குடும்பத்தார்;

† பல்+ஆண்டு - பலவருஷம்.

‡ சுகம்+அனுபவம் - சுகம் அனுபவித்தல்.

§ மனத்தாங்கல் - மனவருத்தம்.

$ தெய்வாதீனம் - தெய்வச்செயல்.

¶ கூறை - ஆடை.

1 பள்ளிப்பிள்ளைகள் - பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் பிள்ளைகள்.

2 மாறுஉபசாரம் - மறு+உபசாரம் - பிரதி உபகாரம்.

கொண்டு, சாதாரணமாய் இரண்டு மூன்று தினங்களுக் கொருமுறை அவைகளைப்பற்றி நாங்கள் அதிசயிக்கத் தொடங்கினோம்.

எதிலும் மிதமுள்ள குடும்பத்திற் பிறந்த எனது குழந்தைகள் படித்த படிப்பு நாகரிகமற்ற நாட்டுப்புறத் துப படிப்பு. ஆகையால் அவர்கள் இளமையிலேயே நோயின்றிச் சரியான சரீர அமைப்போடு விளங்கினார்கள். ஆண்மக்கள் உடல் வன்மையாய் உற்சாகத்தோடிருந்தார் கள்; பெண்மக்கள் அழகாய் முகக் களையோடு தோன்றி னார்கள். எனது தள்ளாத *வயதிற்கு ஆதரவான இந்தச் சிறு குடும்பவட்டத்துக் கிடையிலிருந்த நான், அடிக்கடி கௌன்ட் ஆபென்ஸ்பெர்க் என்னும் ஜெர்மன் சரிதை யைக் கூறுவது வழக்கம். இது பேர்போன சரிதை ஆத லால், இதை நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இந்த ஆபென்ஸ்பெர்க் என்பவர், ஹென்றி இரண்டாவனுடைய செல்வாக்கு ஜெர்மனியில் நடந்தகாலத்தில் இருந்தவர், மற்ற †இராஜ நண்பர்களெல்லாம் தத்தம் ஆஸ்திகளைக் கொண்டுவந்து அரசனைக் கண்டபோது, இவர் தமது முப் பத்திரண்டு மக்களைக் கொண்டுவந்து மன்னவனைக் கண்டு "அரசே, இவர்களைத் தாங்கள் ‡காணிக்கையாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். தங்களுக்கு நான் செலுத்தக்கூடிய *காணிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் இவர்களே விலை உயர்ந்த வர்கள்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இப்படி எனக்கு ஆறுமக்கள் தாம் இருந்தார்கள் என்றாலும் அவர்களை நான் எனது தேசத்துக்கொரு பெரிய விலையில்லா வெகுமதியாக எண்ணினேன். ஆகையால் அவர்களை ஆஸ்தியாக மதித் தேன். எனது மூத்தமகன் பெயர் ஜியார்ஜ், எங்களுக்குப்

---

* வயதிற்கு - வயதில்.

† இராஜ நண்பர்கள் - அரசன் தயையை எதிர்நோக்கி நிற்பவர் கள் (Courtiers).

‡ காணிக்கை - அரசர் கடவுள் முதலிய உயர்ந்தோரைக் காணும்போது கொடுக்கும் பொருள்.

பதினாயிரம் பவுன் ஆஸ்தி வைத்துவிட்டு இறந்துபோன இவனுடைய * சிற்றப்பன் ஞாபகார்த்தமாய் இவனுக்கு இப்பெயர் இட்டோம். எங்கள் இரண்டாவது குழந்தை, பெண்குழந்தை, அதற்கு இதனுடைய சிறியதாயின் ஞாபகார்த்தமாய், கிரிஸெல் என்று பெயரிட எண்ணினேன். ஆனால் இதைக் கருவுற்றிருந்தபோது என் மனைவி கதைப் புத்தகங்கள் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவைகளிற் கண்டபடி இதற்கு அவள் ஒலிவியா என்று பெயரிட வற்புறுத்தினாள். அடுத்த வருஷத்துக்குள் எங்களுக்கு இன்னொரு பெண் பிறந்தது இப்போதாவது அதற்கு அந்தக் கிரிஸெல் என்று பெயரிடவேண்டும் என்று தீர்மானித்திருந்தேன்; ஆனால் இதற்குப் பணக்கார உறவின்முறையாள் ஒருத்தி † ஞானத்தாயாயிருக்க நாடினமையால், அவள் விரும்பியபடி ‡ சொபையா என்று பெயரிடப்பட்டது; இதனால் எங்கள் குடும்பத்தில், கதையிற் கண்ட பெயர்கள் இரண்டு ஏற்பட்டன; ஆனால் இதில் என் சம்பந்தமே கிடையாதென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுவேன். இதற்கப்பால் எங்களுக்குப்பிறந்த ஆண் குழந்தை மோஸஸ் என்பவன்; இவன் பிறந்து பன்னிரண்டு வருஷம் ஆன பிறகு எங்களுக்கு இன்னும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன.

'மக்கண்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம மற்றவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.'

என்றபடி என்னைச் சூழ்ந்து என்மக்கள் இருக்கக் கண்ட நான் உள்ளம்பூரித்து, இறுமாந்திருந்தேன் என்பதை மறுக்கவில்லை, என் மனைவியின் இறுமாப்பும் உள்ளக் குளிர்ச்சியும் எனக்கிருந்ததைவிட இன்னும் அதிகமாயிருந்தன.

---

* மாமன் என்றுலும் சரி.

† ஞானத்தாய் - கிறிஸ்தவர்கள் வழக்கம்போல் கோயிலிற் குழந்தை ஞானத்தில் முழுகும்போது அதற்கு முன்னிற்கும் மற்றொரு தாய்.

‡ சொபையா - Sophia.

'குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளா தவர்.'

என்னும் பழமொழியை நாங்கள் அனுபவத்திற் கண்டோம். எங்கள் வீட்டுக்கு * வந்தவர்கள் யாராவது என் மனைவியை நோக்கி, "சரி, உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன் அம்மா, பிரிம்ரோஸ் அம்மா! உங்கள் குழந்தைகளே குழந்தைகள்; அழகுள்ளவர்களென்றால், இவர்களுக்கே தகும்! இவர்களையும் பெற்றதனால் அதிர்ஷ்டமுள்ளவர்களென்றால் உங்களுக்கே தகும்!" என்று சொன்னபோது, "ஆமாம். அம்மா, அண்டைவீட்டுக்காரம்மா! எல்லாம் ஈசன் செயல்—கடவுள் உண்டாக்கினபடி இவர்கள் இருக்கிறார்கள்—மேலழகாயிருந்து என்னபலன்? 'குலத்தாலென்' அழகாலென், குணங்களே பெருஞ்செல்வம்' என்றபடி, உள்ளழகிருந்தால் மேலழகு அழகுதான்; படித்து நல்லவர்களாயிருந்தால், அதுவே அழகுக்கழகு, அதுதான் அழகால் அடையும் பெருமை" என்று என்மனைவி சொல்லுவாள். பிறகு அவள், பெண்களை நோக்கித் தலை நிமிர்ந்திருங்கள் என்பாள். அவர்கள் அப்படியே † உண்மையில் மெத்த அழகாயிருந்தார்கள்.

'அத்திமரத்தின் அழகான செங்கனிதாம்
அத்தனையும் உட்சொத்தை யாகுவபோல்—
மேலழகாய்த் தோன்றுகின்ற மிண்டருக்கும் உள்ளழகாம்
நூலழகுண்டாமோ நுவல்.'

என்றபடி வெறு மேலழகைப்பற்றி எனக்கு மதிப்பே கிடையாது இந்தக் கதையில் அதைப்பற்றி நான் அத்தனை ஞாபகமாய் எடுத்துரைக்கப்படாது. ஊராரெல்லாம் ஒரேவிதமாய் அதைப் பாராட்டிப் பேசினதே ‡ காரணம்—ஒலிவியாவுக்கு இப்போது பதினெட்டுவயது—நல்ல மடந்தைப் பருவம்—அழகுக்கு மெத்த உடந்தையாய்ச் சித்திரக்காரர் விசித்திரமாய்த் தீட்டும் அரம்பையின் அழகு

* வந்தவர்கள் - அண்டை அயல் வீட்டார்.

† உண்மையில் - உண்மையாய்ச் சொல்லுமிடத்தில்.

‡ காரணம் - அப்படி எடுத்துரைத்தற்குக் காரணம்.

வோர் நூலிலிருந்து கடல்கோளுக்கு முன்பு குமரியாற்றின் தெற்கே பல நாடுகளிலிருந்தமை வலியுறுகின்றது

இனி இக்கடல் கோளுக்குப் புறச்சான்றுகளும் உள. இலங்கைத்தீவின் சரித்திரக் குறிப்புக்களிலிருந்து 3 கடல் கோள்கள் அறியப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவது கி மு. 2387 இல் அதாவது பைபிலில் குறித்த நோவாப்பிரளயத்தை யொட்டி நிகழ்ந்ததெனவும், இரண்டாவது கி. மு. 450 இல் நிகழ்ந்ததெனவும், மூன்றாவது கி. மு. 213 முதல் 203 வரையாண்ட தேவனும் பிரியதிஸ்ஸா என்ற அரசன் காலத்திலும் நிகழ்ந்ததெனவும் சொல்லப்படும். ஆதலின் சரித்திர காலத்தை யொட்டி உபப்பிரளயங்கள் நிகழ்ந்தனவென்பதற்கும் அவற்றின் பயனாகக் குமரியாற்றிற்குத் தேற்கே யிருந்த சில நாடுகள் கடலால் கவரப்பட்டன வென்பதற்கும் யாதொரு ஐயமுமில்லை. சரித்திர காலத்தில் கிரேக்க உரோம, அரேபிய ஆசிரியகளாற் குறித்த துறைமுகங்களே இப்போது மறைந்து போயினவன்றோ? இந்தியாவின் கீழ் கடலோரங்கள் மேலகடலோரங்களை விட அதிகமாகவே கடலின் சேட்டைகளுக்கு உட்பட்டுள்ளன. மகாபலிபுரத்தின் கதியே இதற்குத்தக்க இக்காலச் சான்றாகும். 1857-ம் வருஷத்திற் பதிப்பித்த சென்னை எஞ்சினீா அறிக்கையில் "கடல் எல்லை கடந்து நாட்டைக் கவர்ந்துக் கொள்வது சரித்திர வாயிலாக அறிந்து கொள்ளும் காலத்திற்கு வெகு காலம் முன்னரே தொடங்கி அவ்வப்போது நிகழ்ந்து வருகிறது" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இனி கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்ததைப்பற்றிச் சிறிது புகல்வோம் இப்போது அச்சிட்டு வெளியேறிய கடைச்சங்க நூல்களிலிருந்து நமக்கு 530 புலவர்களது பெயர்கள் தெரிகின்றன. புறநானூறு பாடிய புலவர்களென்று நமக்கு இப்போது புலனாகும் 160 பெயர்களுள் அறுபது பேர்கள் சமகாலத்திலிருந்தாரென்பது ஆராய்ச்சிகளால் வெளியாகிறது. இன்னும் நுணுகி ஆராய்ந்தால் சமகாலத்தவராகவரும் புலவரின் தொகை அறுபதின் மேலதாகும் என்பு

தற்கு ஐயமில்லை. பாண்டியர்களால் மதுரையில் சங்கம் நிறுவப்பட்டதும், புலவர் பலர் அவரால் போற்றப்பட்டதும், அன்னோர் தமிழாராய்ந்ததும், பாண்டியரைப் போலவே சேர சோழரும் பல சிற்றரசரும் வேளிரும் புலவர்களை ஆதரித்து வந்ததும், முதலிய விஷயங்கள் புறநானூறு முதலிய சங்கநூல்களால் பறையறையப் படுகின்றன. கடைச் சங்க நாளிலேயே தமிழ்ப்பாஷை இத்தகைய சிறப்பும் பெருமையும் வாய்ந்தும். அரும்புலவர்கள் பலரால் பனுவல்கள் மிகுதியாக இயற்றப்பட்டும், இலக்கண வரம்பிற்கு உட்பட்டு இயலிசை நாடக நூல்கள் யாக்கப்பட்டும், நின்று நிலவியதை நினைக்கும்போது, கடைச்சங்க காலத்துக்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னமே தமிழ்ப்பாஷை போற்றி வளர்க்கப்பட்டு வந்திருக்கவேண்டும் என்பது வெளியாகலாம். இதற்குச் சான்று தலை யிடைச் சங்க காலத்தைப் பற்றிய கன்ன பரம்பரை வரலாறே. ஆயினும் சரித்திரத்திற் கெட்டாத அக்காலத்தில் சங்கமென்பதுண்டா? சங்கம் என்பது வட சொல்லாயிற்றே? தனித் தமிழ் சொல்லால் புலவர் கூட்டம் முன்னாளில் அழைக்கப்பட்டதற்கு யாதேனும் ஆதாரமுண்டோ? என்ற வினாக்கள் எழலாம் மாங்குடி மருதனார் என்ற கடைச்சங்கபுலவர் மதுரைக்காஞ்சியிலேயும் பாண்டியரின் முன்னேற்றங்களைப் பற்றிப் புகலும்போது,

> "பல்சாலை முதுகுடுமியின்
> நல்வேள் வித்துறை போகிய
> தொல்லாணை நல்லாசிரியர்
> புணர்கூட்டுண்ட புகழ்சால்சிறப்பின்
> நிலந்தரு திருவின் நெடியோன்போல"
>
> [மது. கா. 759-763]

என்ற அடிகளை வரைந்துள்ளார் இங்குக்குறித்த இரு பாண்டியருள் முதுகுடுமி என்பான் குமரிக்கோடு கொடுங் கடல் கொள்வதற்குமுன்பு இருந்தவன்: பல யாகங்களைச் செய்து பெயர் பெற்றவன்: பஃறுளி யாறுபாய்ந்த நாட்டிற் குரியவன் [புறம் 9] நிலந்தருதிருவின் நெடியோன் என்பான்

மூன்றுஞ்சங்கம் நிறுவிய முத்திருமாறனாக இருக்கலாம் என்று கருத இடமுள்ளது. இவ்விருவரும் தொல்லாணை நல்லாசிரியர்களைக் கூட்டிக்களித்து வந்ததாகச் சொல்லப் படுவதால் அவர்கள் பல தமிழ் புலவர்களையும் கூட்டித் தமிழாராய்ந்து வந்தனரென்று கூறுவதில் என்ன வியப்பு?

மேற் கூறிய வற்றிலிருந்தும் முன்னாளில் சங்கமொன்றிருந்ததென்பதும் சங்கப்புலவர்கள் பாண்டியர்களது ஆணை பெற்றுத் தமிழாராய்ந்து குற்றங்களைந்த நற்றமிழ் நூல்களையே அரங்கேறச்செய்து வந்தனரென்பதும் வெள்ளிடைமலை.

• இனிச்சங்கம் ஒன்று பலவா என்பது ஆராயத்தக்கது. முதற்சங்க வரலாற்றை முன்னர் ஆராய்வோம். இதில் குறிக்கப்பட்ட புலவர்களின் பெயர், தொகை, பாண்டியர்களின் தொகை, காலம், சங்கம் நீடித்திருந்தகாலம் முதலியவற்றிலிருந்து இம்முதற்சங்கம் எவ்லாவழிகளிலும் வெகுசிறந்ததாகப் பண்டையோரால் கருதப்பட்டது வெளியாகலாம். இச்சங்கத்தில் அரங்கேறிய நூல்கள் ஒன்றும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இச்சங்கப்புலவர்களுள் நமக்குத் தெரிந்தவரை ஒருவரே மனிதராக விருக்கிறார். அவரும் முடிநாகராயர் என்ற பெயரைக்கொண்டுள்ளதால் இவர் நாகர்சாதியாயென்று தெரிகிறது. மற்றப்புலவர்களுள் ஒருவர் இருடியாகிய அகஸ்தியர்; இருவர் தெய்வமாக இபபோது கொண்டாடப்படும் சிவனும் முருகனும் ஆவர்; ஐந்தாவதாக கூறப்படுவர் நிதியின் கிழவன் இவரும் குபேரன் போன்ற ஒரு தேவனாக இருக்கலாகாதோ என்று நினைப்பதற்கிடமுள்ளது

இனி இரண்டாஞ்சங்க வரலாற்றை ஆராய்ந்தால், நமக்குச் சிறிது அதிகமான விஷயங்கள் தெரிகின்றன. இச்சங்கத்திலும் அகஸ்தியர் இருந்ததாகக் கூறப்படுவதோடு அவர்க்குப் பன்னிரு மாணாக்காகள் இருந்தனர் என்பதும், அவருள் தொல்காப்பியர் எழுதிய இலக்கணநூல் அகத்தியத்தையும் அருகும்படி செய்யவல்ல பெருமை வாய்ந்ததென்பதும்

விளங்குகின்றன. அகத்தியர்க்குக்கூறிய செந்தமிழ், அவர் மூலமாகப் பலராலும் போற்றப் பட்டு விருத்தியாவதை உணர்ந்த கடவுளர் இச்சங்கத்தில் தாம் நேரே வீற்றிருந்து தமிழாராய்வது அநாவசியமெனக் கண்டுபோலும், அவர்கள் சங்கமாப்பலகை ஏறாது புறத்தே யிருந்துவிட்டனர். தொல் காப்பியர் காலமுதல் நாம் அறியும் புலவரெல்லாம் மனிதத் தன்மை வாய்ந்தவரே. அவருடைய பெயர்களெனத் தெரிவன வெல்லாம் மூன்றாஞ் சங்கத்துப் புலவர்கள் பெயர்போலவே தொனிக்கின்றன. இக்காலத்துக் குறிக்கப்பட்ட கடல்கோள் களவியலுரையாசிரியர்க்கே சந்தேகமாகத் தோன்றியதால் "அவர் அக்காலத்துப்போலும் பாண்டியநாட்டைக் கடல் கொண்டது" என்று எழுதுகிறார். கபாடபுரச் சங்கம் அந் நகர் அழிந்தவுடன் உத்தரமதுரையில் கூட்டப்பட்டது. இரண்டாம் சங்கஅழிவும் மூன்றாம் சங்கத் தோற்றமும், ஒரே அரசன் காலத்தில் நிகழ்ந்ததால் இவ்விரு சங்கங்க ளும் தொடர்பாக நிகழ்ந்தனவென்று கூறலாம். இது போலவே, அகஸ்தியர் தலையிடைச் சங்கங்களில் தலை மை வகித்துத் தமிழாராய்ந்து வந்தார் என்பதிலிருந்து அவையிரண்டும் தொடர்பாக நடந்து வந்தன வென்றே கூற லாம். ஆதலின் இம்முச்சங்கங்களும் ஒன்றாகவே கருதப் படலாம் என்று கூறுவதற் கிடமுள்ளது.

முச்சங்கமுடிபுரை.

மேற்கூறிய வற்றிலிருந்தும் நாம் சில முடிபுகளை இங்கு வரையலாம்:—

(1) இம்மூன்று சங்கங்களும் வெகு காலமாகத் தொடர்பாகவே நடந்து வந்தன.

(2) பல பாண்டியர்கள் இதை ஆதரித்து வந்தனர்.

(3) இச்சங்கத்தின் கடை நாட்களில் பாண்டியரின் அனுமதி பெற்று 49 புலவர்கள் சங்கமாப்பலகையில் வீற்றி ருந்து தமிழாராய்ந்து வந்தனர்.

(4) பாண்டியரது அவைக் களத்திற்கு வரும் புலவர்கள் தங்களது நூல்களைச் சங்கப் புலவர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றி, அவர்களது சம்மதம் பெற்றே அரசனிடம் சம்மாவும் பெற்றனர்.

(5) உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்தில் இச்சங்கம் மிகவும் சிறப்புற்று விளங்கியது. அந்நாளில் புலவர் பலர் உடனிருந்து தமிழாராய்ந்தும், நூல்களியற்றியும், தனிச் செய்யுட்கள் பலவற்றைப் பாடித் தம்மை ஆதரித்த பிரபுக்களையும் சிற்றரசர் பேரரசர்களையும் சிறப்பித்தார்கள்.

(6) உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்திற்குப் பிறகு சங்கம் கலைந்து போயிற்று. தமிழ் நாட்டிற்கே ஒரு பெருங்கேடு அக்காலம் நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும்

(7) உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்திலேயே சங்கச் செய்யுட்களைத் தொகுத்துப் போற்றிவைக்கும் வழக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. வாய் மொழியாக வந்த பல செய்யுட்களும் அனல புனல் வாய்ப்பட்டு இறந்துபோகாமலும் மறதியென்னும் பாவி வயிற்றில் ஒடுங்கி அழியாமலும் காப்பதற்கே இவ்வித உபாயம் கையாளப்பட்டது.

சங்க காலம்

மேற்கூறியவைகளிலிருந்து சங்ககாலத்தை ஒரு நிலையாக அமைப்பது கூடாததாகும். அது வெகுகாலமாக நிகழ்ந்து வந்தது என்பதற்கு ஐயமில்லை. அது எப்போது தோன்றியது? எப்போது மறைந்தது? என்பனவற்றை நிச்சயிப்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் கிடையா. இறையனார் களவியலுரைகாரர் சங்கம் தோன்றியது முதலூழிக்காலமென்பர். அதாவது சங்க விஷய வரையறைப்படி இற்றைக்குப் பதினாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பாகும். இக்காலத்து ஆராய்ச்சி வல்லார் சிலர் கடைச்சங்ககாலம் கி.பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பிந்திய தென்பர். இதன் உண்மையான காலம் இரண்டிற்கும் மத்தியமாக விருக்கவேண்டு மென்பதே தெளிவு.

சங்கம் தொடங்கிய காலம் மேற்கூறியபடி 3-ம் கடல் கோள்காலமாகிய கி. மு. 200 சமீபமென்று வைத்துக் கொண்டால் தொல்காப்பியர் காலமும் அதுவே யாகும்.

திருஞான சம்பந்தர் காலம் கி. பி 7-ம் நூற்றாண்டென்பது யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது. அவரது தேவாரத்திற்கும் சங்க நூல்களுக்கும் சொற்புணர்ப்பிலேனும், நடையிலேனும், யாப்பிலேனும், விஷயங்களிலேனும், கருத்துக்களிலேனும் யாதோர் ஒற்றுமையும் கிடையாது. அதனால் சம்பந்தருக்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கடைச்சங்கம் இறந்துபோயிருத்தல் வேண்டும் என்பது திண்ணம்.

இனி கி. பி. 470-ல் மதுரையிலே ஒரு பெரிய திராவிட சங்கம் பூஜ்யபாதரது சீடராகிய வச்சிரநந்தி என்பவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்று திகம்பர தரிசனம் என்ற சைனநூல் கூறுகின்றது. இச் சைன சங்கம் பண்டைய தமிழ்ச்சங்கத்தைப் பார்த்து ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்பது வெளிப்படை. அவ்வாறாயின் கடைச்சங்கம் இதற்குச் சற்று முன்பு இறந்தொழிந்ததெனக் கொள்ளலாம். அதாவது கி.பி. 400-க்கு முன்பு இருந்திருக்கவேண்டும்.

வேள்விக்குடி, சின்னமனூர் செப்பேட்டுப் பட்டயங்களிலிருந்து பாண்டிய வம்சாவளியின் ஒரு பாகம் வெளியாகிறது. அவ்வம்சாவளி சென்னைச் சிலாசாஸனப் பரிசோதகர்களால் 1908-ம் வருஷத்திய அறிக்கையில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அதன்படி மதுரையைக் கைப்பற்றிய களபிரரது ஆட்சிக்குப் பிறகு கடுங்கோன் முதல் ராஜஸிம்மன் III உள்பட 13 அரசர்கள் காணப்படுகின்றனர். அவ்வம்சாவளிப்படி ராஜஸிம்மன் III கி. பி. 900 ஆண்டையொட்டி யிருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறாயின் கடுங்கோன் என்பான் 13 தலைமுறைக்கு முந்தியவனாதலின் தலைமுறைக்கு 25 வருடங்களாகக் கணக்கிட்டால் அவ்வரசன் கி.பி. 575-க்கு சமீபத்தில் ஆண்டிருக்கலாம. இவ்வரசன் களப்பிரரது ஆட்சியினின்றும் பாண்டியநாட்டை மீட்டுக்கொண்டவன். அக்களப்பிரரது ஆட்சி எவ்வளவு காலம்வரை நிகழ்ந்த

தென்பது நமமாலறியக் கூடவில்லை. வேள்விக்குடி சாசனமும் அதைப்பற்றி மௌனம் சாதிக்கிறது. ஆதலின் 7-வது அரசனுக்குறிக்கப்பட்ட அச்சாசனத்தை அளித்த ஜடிலவர்மன் பராந்தகன் காலத்திலேயே அக்களப்பிராது ஆட்சிகாலம் மறக்கப்படும் படியாக அவ்வளவு சேய்மைக்கண் அது ஏற்பட்டதெனக்கொள்ளலாம். பாண்டிய சாசனத்தில் அக்களப்பிரரைப்பற்றிய பேச்சுமட்டும்வேண்டுமேயன்றி, அவரது ஆட்சி காலத்தைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் வேண்டப்படுவதன்று என்று கூறினும் இழுக்காகாது. எவ்வாறாயினும் அன்னோர் இடைக்கால ஆட்சி குறைந்தபட்சம் சில தலைமுறைகளே நடைபெற்றிருக்க வேண்டுமென்று கொள்ளினும் அவர்கள் 4-ம் நூற்றாண்டில் இறுதியிலேனும் 5-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேனும் பாண்டிநாட்டை வென்றிருக்கவேண்டும்.

இச்சாசனத்திற் குறித்த பாண்டியவம்சாவளி மூலபுருஷன் கடுங்கோன் என்பான். இவன் பெயர் முதற்சங்கத்து இறுதிக்கால அரசனது பெயரென்று களவியலுரை கூறும். இச்சாசனச் சாட்சியால் அவ்வரலாறு ஒரு ஆதாரம் பற்றி எழுந்ததென்பதும் எட்டாக்காலத்து விஷயங்கள் மாறுபட்டு வழங்குமென்பதும் வெளியாகலாம். இது போலவேதான் களப்பிராது ஆட்சிக்கு முற்பட்டகாலமும் இச்சாசனத்தில் முதுகுடிமிப் பெருவழுதி ஒருவனே குறிக்கப்பட்டுள்ளான்; இதைக்கொண்டு வேறு அரசர்கள் அக்காலமில்லையென்று தெளிவது பிழை. இம்முது குடுமியோ முதற்சங்க காலத்திற்கு முந்தியவன் சங்கநூல்களில் வந்தபாண்டிய மன்னர்கள் பெயர்கள் பல. களப்பிரரைப் பற்றி அந்நூல்களில் பிரஸ்தாபம் கிடையாது. ஆதலின் கடைச்சங்கத் திறுதிக் காலத்திற்குச் சிறிது பிறகே இக்களப்பிரர்படை எழுச்சி நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். இதிலிருந்து சங்கத்திறுதிக்காலம் 4-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திற்கு முன்பிருப்பது அவசியம்.

இனி இதை வேறொரு வழியாக ஆராய்வாம். கடைச்சங்கவரலாற்றுப்படி உக்கிரப்பெருவழுதி [1] காலத்தில் கடைச்சங்கம் உன்னத ஸ்திதியிலிருந்தது. அவனைப் பாடிய புல

வர் பலர். இவனே அகநானூற்றைத் தொகுப்பித்தவன். அதைத் தொகுத்தோன் மதுரை உப்பூரி குடி கிழார் கனுனம உருத்திர சன்மன் என்பான். இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழிய[2] னுக்குப் பின் ஆண்டவன். இவ் வரசனுக்கு முன் வந்தவன் வெற்றிவேற் செழியன்[3] அல்லது நன்மாறன். இவன் சித்திரமாடத்துத்து ஏசியவன். சீத்தலைச் சாத்தனுரால் பாடப்பட்டவன். இப்புலவர் பாடிய ஆரியப் படைதந்த நெடுஞ் செழியன்.[4] வெற்றிவேற் செழியனுக்கு முன் ஆட்சிபுரிந்தவன் இவன்காலத்திலே தீான் கோவலன் கொலையுண்டான். மதுரை மாநகர் கண்ணகியின் மறக் கற்பால் எரியுண்டது. இம்மன்னர் பிரான் சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்தவன். சேரனுட்டில் கண்ணகிக்குக் கோயில் எடுப் பித்து விழாக் கொண்டாடிய போது கஜ்கை யாசன் சுயவாகு[5] என்பான் வஞ்சியிலே விசயஞ் செய்திருந்தான். இவன். காலம் கி. பி 113-135 எனறு இலங்கைச் சரித்திரம் கூறும். டாக்டர் ப்ளீட் (Dr. Fleet) என்பார்முதலிய ஆராய்ச்சி வல் லார் புத்தர் நிர்யாணத்தை 60 வருஷம் தள்ளிக் கணக்கிட்டு இவ்வரசனது காலத்தை கி. பி. 173-193 என்பர். ஆதலின் சேரன் செங்குட்டுவன் காலம் இரண்டாம் நூற்றுண்டின் கடை என்று ஏற்படுகிறது. இதிலிருந்து அவன் காலத்தி ருந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்குப் பிறகு 4-ம் தலை முறையில் வந்த பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி குறைந்த படியாக செங்குட்டுவனுக்கு 75 வருஷத்திற்குப்பின் பட்டத் திற்கு வந்திருக்கலாம். அவ்வாறுயின் அவன்காலம் மூன்றும் நூற்றுண்டின் இடைக்காலமாகும். பன்னுடு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி என்பான் நற்றிணை நானூறு தொகுப்பித்த வன். இவன் உக்கிரப் பெருவழுதிக்குப் பின் ஆட்சி புரிந்த வன். இவன் நாளிலும் சங்கம் நடந்தது வெளிப்படை. இவன் காலம 3 ம் நூற்றுண்டின் கடைப்பகுதி யென நிர்ணயிக்க லாம். ஆதலின் புறநானூறு தொகுக்கப்பட்ட காலம் 3-ம் நூற்றுண்டின் இடைக்காலமென்பதும் சங்கத்திறுதிக்காலம் 3-ம் நூற்றுண்டின் கடைப்பகுதி யென்பதும் கொள்ளுதற்கு ஓரிழுக்குமில்லை.

சங்கம் குலைந்ததற்குக் காரணங்கள்

(1) தமிழ்நாட்டின் நிலை:—சங்க நூல்களை ஆராய்வோர்க்கு சங்ககாலத்தில் தமிழ் நாட்டில் எழுந்த கிளர்ச்சி நன்கு விளங்கலாகும் இதுகாறும் தமிழ்மொழியின் கிளர்ச்சியைக் குறித்து ஒருவாறு புகன்றோம். தமிழ் மூவேந்தர்க்குள்ளும் தாந்தாம் மேனிலையுற்றுத் தமிழகத்தின் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பெற வேண்டுமென்ற பேரவா எழுந்தது. அதன் காரணமாக அவர்களுக்குள் சண்டை சச்சரவுகளும் பெரும்போர்களும் நிகழ்ந்தன. இத்துடன் அமையாது, அவர்கள் வடநாடுகளிலும் சென்று தமிழர் போர்த்திறங்களை விளக்கிக்காட்டி இச்சம்பூத்தீவை வலமாகச்சென்று வென்று தம்வெற்றிப்புகழை நாட்டுவாராயினர் இவர்களுக்கு அநுகூலமாகப்பலவேளிரும் சிற்றரசரும் துணைநின்று தமிழர் வீரத்தை விளக்கி காட்டினர். ஆதலின் தமிழ்நாட்டில் ஓயாமல் போர் விளைந்துகொண்டேயிருந்தது போரில்லாத நாட்களை வெற்றிப் புகழ்க்குரித்தாகாத வீணாட்களெனத் தமிழ்மறவரும் வேளிரும் வேந்தரும் கருதினர். இத்தகையபோரில் முதலில், பாண்டியர்கள் சிறப்பெய்தியதாகத் தெரிகிறது அவருள் ஆரியப்படை தந்த நெடுஞ்செழியன் தமிழகத்தின் தலைமைபூண்டு வடநாடுகளையும் வென்று கீர்த்திபெற்றான் ஆயினும் பாண்டியரது தலைமை அவனோடு ஒழிந்தது பிறகு சேரர்களே சிறந்து விளங்கினார்கள். இவர்களுள் இமயவரம்பன் எல்லாப்புகழும் கீர்த்தியும் பெற்றான். சோழரது தனிச் சக்கரத்தைக் கரிகாலன் நாட்டினான் இவன் வடநாடுகளையும்வென்று வச்சிரம், மகதம் அவந்தி, என்ற மூன்றுநாடுகளின் அரசரிடம் முறையே முத்துப் பந்தரும், வித்தியாமண்டபமும், வாயிற்றோரணமும் பெற்று அவற்றைத் தன் தலைநகராகிய புகாரில் யாவரும் கண்டு அதிசயிப்ப நாட்டியவன். சோழரது தலைமை இவனோடு ஒழிந்தது பொன்னிவளநாடு தாயாதிச் சண்டைகளால் பிரிவுபட்டு நிலை குலைந்து போயிற்று. இதன் மத்தியில் சேரன் செங்குட்டுவன் தனது ஏகாதிபத்தியத்தை நிலை நிறுத்தினான். வட நாடுகளையும் இமயம் வரை வென்று தன் புகழையும்

தமிழர் வீரத்தையும் பரப்பினன். ஒருவருக் கொருவர் சண்டை செய்து கொண்டிருந்த சோழர் ஒன்பதின் மரையும் வென்று அவரது ஒன்பது குடைகளையும் ஒரு பகலிலொழித் துத் தனது மைத்துனன் கிள்ளி வளவனுடைய திகிரியை ஒருவழிப்படுத்திச் சோழவளநாட்டின் மாட்சியை நிலை நிறுத் தினன். இவனது ஆதிக்கியமும் இவனேடொழிந்தது. இவற்குப் பின்பு பாண்டியர்கள் தம் தலைமையை மறுபடியும் காட்டினர். தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழி யனும், அவனுக்குப் பிறகு கானப் பேர் தந்த உக்கிரப்பெரு வழுதியும் போரிலும், வள்ளன்மையிலும் சிறந்து காட்டிப் பேரும் புகழும் படைத்தனர்.

இவ்வாறு மூவேந்தரும் ஓயாமற் போர் விளைத்துக் கொண்டு வந்தமையால், தமிழகம் பாழ்பட்டது. உயிர்ச்சேத மும், பொருட் சேதமும் உண்டாயின. தமிழ் நாட்டில் ஏற் பட்ட குழப்பத்தோடு ஐக்கிய மின்மையும் ஒத்துழையா மையும் ஏற்பட்டன. வேற்று நாட்டினர் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்து வந்தபோது, தமிழ் வேந்தர் இளைத்துக் களைத்துச் சலித்து போனமையின், அதைத் தடுக்க முடிய வில்லை. அதனுல் தமிழகம் வேற்றுவேந்தர் கையகப்பட்டது. தமிழர் ஆதிக்கியமும் தொலைந்தது. அது காரணமாகத் தமிழ்ச் சங்கமும் ஒழிந்தது.

(2) இனி இவ்வேற்று வேந்தரது படை யெழுச்சியைப் பற்றி ஆராய்வாம்.

(a) கி. பி. 200-ல் பல்லவர்கள் வடக்கிலிருந்த ஆந்திரர் களை வென்று அமராபதியைத் தலை நகராக்கிக் கொண்டு ஆண்டுவந்ததோடு அந் நூற்றுண்டின் மத்தியில் காஞ்சி யைக் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தனர். இத்துடன் அமையாமல் இவர்கள் சோழர்களை நெருக்கி முறியடித்துப் பாண்டியனை யும் புறங்கண்டு அவனது நாட்டினையும் வென்றிருக்கவேண்டு மென்பது ஒருதலை. இப்பாண்டிய வரசன் பன்றுடு தந்த பாண் டியன் மாறன் வழுதிக்குப் பின் வந்தவனுக வேண்டும். அத

னால் தமிழ்ச்சங்கம் கலைபட்டதெனலாம். தமிழ்ப் புலவர் தமது நாட்டை வலிதிற் கைக்கொண்ட இப்புதியோரைப் பாடுவார்களென்று எதிர் பார்ப்பது அசம்பாவிதம். ஆதலின் இப்பல்லவர்களைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் சங்கநூல்களி லில்லை. சிலர் கூறுவது போலப் பல்லவர்கள் திரையரென்று சங்க காலத்தில் அழைக்கப்பட்டன ரென்று கொள்வதற்குத் தகுந்தகாரணங்கள் இல்லை. திரையர் என்பது ஒரு தொழில் செய்வோரது பெயர். அவர்கள் கடல்மீது சென்று பிழைப் போர். நெய்தல் நிலமாக்களில் ஒருவர். பின்பு கடல் புகுந்து தொழில்புரிவார் பலர்க்கும் அது பொதுச்சாதி பெயராயிறறு. பல்லவர்களையும் பாரசீக வகுப்பினராகிய பாஹ்லவரையும், (Pahlavas) ஒலி யொற்றுமை கொண்டு பிணைப்பதுபோல. திரையரையும் (Dehrayas) பாரசீகக் கடற் போவாரையும் பிணைப்பதும், திரையரே பின்னால் பல்லவரெனப் பட்டார் என்று கொள்வதும் முறையான ஆராய்ச்சி யாகாது.

(b) இனி பல்லவர்கள் சோழநாட்டிற்கு வடக்கிலிருந்து படை யெடுத்தது தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்றியது போலவே, சேரநாட்டிற்கு வடக்கே யிருந்த கொங்கு தேச அரசர்கள் சேர சோழ நாடுகளுக்கிடையே புகுந்து போராற் சலித்திருந்த அவ்விரு பெரு வேந்தரையும் 3ம் நூற்றாண்டில் புறங்கண்டனர் சேரர்கள் தங்களது புராதனச் செந்தமிழ் நாட்டைக்கைவிட்டுக் கொடுந் தமிழ் நாடாகிய கடற்கரை நாட்டை மேவித் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். இவ்வாறு சில நூற்றாண்டுகள் அங்கேயே தங்கினபடியால், சேர அரசர் தமிழ் நாட்டுக்கு அயலாராயினர். அவர் பேசிவந்த செந்தமிழ்ப் பாஷையும் வரத்தப் போக்கில்லாக் கொடுமையால் மலையாள பாஷையாக மாறியது அவரது அகநாடு கொங்கு நாடாகிப் பின்னர் மிக விரிந்து கொங்கு மண்டல மாயிற்று. மேற்கூறியவாறு அகநாட்டிலெழுந்த தொல்லையாலும் புற நாட்டாரது சன்னையாலும் தமிழகம் வலி குறைந்து பிறர் வசபடவே; தமிழ்ச் சங்கமும் ஆதர வற்றுப் போற்றுவா ரின்றிப் பொன்றியது.

பெருந்தேவனாரும் சங்கநூல்களும்

இனி, பெருந் தேவனாருக்கும் சங்க நூல்களுக்குமுள்ள தொடர்பைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். இவர் மகா பாரதத்தைத் தமிழில் முதல் முதல் பாடியவர் என்பது பிரசித்தி. அதனால் இவர்க்குப் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார் என்று பெயர் வந்தது. வேறு சில புலவர்கள் அப்பெயரோடு விளங்கினமையின் அவர்களினின்றும் இவரை வேறு படுத்திக் குறிப்பதற்காக அவ்வாறழைக்கப்பட்டன ரெனினும் பொருந்தும். இவர் சங்கத்துச்சான்றோர் தொகைநூல்களெட்டில் அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு, என்ற ஐந்தற்கும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிச் சேர்த்திருக்கின்றனர். திருவள்ளுவ மாலையில் இவர் பாட்டு ஒன்று காணப்படுகின்றது. அது திருக்குறளின் பெருமையை எடுத்துரைப்பதாகும். இவரது பாடல்கள் ஒன்றேனும் சங்க நூல்களில் கிடையாது. இவர் பாடியதாக அறியப் படும் பாரதம் ஒரு பெரிய காவிய மாயினும் ஐஞ்சிறு காப்பியத்திலும் ஐம்பெருங் காப்பியத்திலும் இடம் பெற்றிலது. இவற்றிலிருந்தும் நாம் அறியக் கடவதொன்றே. அதாவது இவர் சங்க காலத்திற்கு வெகு பிறகே யிருந்தவர் என்பது.

அவ்வாறாயின் இவர்க்கும் சங்கநூல்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் யாது? இவர் எதற்காகக் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடிச் சேர்த்தனர்? எப்போது சேர்த்தனர்? இக்கேள்விகளுக்குத் தகுந்த விடைகள் பகர்வது இக்காலத்து சாத்தியமன்றாயினும் நாம் அவற்றை ஒருவாறு ஊகிப்பதற் கிடமுள்ளது. கடைச் சங்க நூல்களும் அவற்றை யடுத்தெழுந்த நூல்களும் பின்னுள்ளோரால் சிறந்தவைகளாகக் கருதப்பட்டு, யாவும் தொகுத்துக்கூறப் பட்டுள்ளன. அவை யாவன:— பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண் கீழ்க் கணக்கு, ஐம்பெருங் காப்பியம், ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்பன. இவ்வெட்டுத் தொகை நூல்களுள் சில கடைச் சங்க நாளிலும் அதைச் சற்று அடுத்தும் கோக்கப் பட்டனவென்று முன்னர்க் காட்டினோம். ஆதலின் இவை

முதலில் நோக்கப்பட்ட நாளில் கடவுள் வாழ்த்து அவற்றிற் கில்லையென்பது தெளிவு கடவுள் வாழ்த்துப் பாடி நூல் தொடங்குவது சங்க காலத்தை யடுத்து நிகழ்ந் திருந்தல் வேண்டும் அகநானூறு நோக்கப் பட்ட போது அதில் 400 பாடல்களே யிருந்தன. இப்போது பெருந் தேவனார் பாடிய கடவுள் வாழ்த்தோடு 401-பாடல்களுடன் அது விளங்குகின்றது. அது போலவே புறநானூறறில் தற்போது 400-ம், நற்றிணையில் 401-ம்; குறுந் தொகையில் 402-ம் ஐங்குறு நூற்றில் 501-ம் காணப்படுகின்றன- இவற்றிலிருந்து புற நானூற்றில் ஒரு பாட்டு விடுபட்டுப் போனதென்பதும் குறுந் தொகையில் ஒன்று அதிகமாக வுள்ள தென்பதும் தெரியலாம். அக்காலத்தில் ஏடுகளை எழுதிப் படித்தவாகளது அஜாக்கிரதையால் இது நிகழ்ந்துள்ளது. சங்கம் தொலைந்து அச்சங்க பரம்பரை 10 தலைமுறைவரை நடந்து முசிறி யாசிரியர் நீலகண்டனாரோடு முடிந்துபோனவுடன், ஏடுகளைத் தாமே தேடி எழுதிப் படிக்கும் முறை அனுஷ்டிக்கப் பட்டு வந்ததால் ஏற்பட்ட குற்றங்களைக் களைந்து உண்மையான பாடங்களை பல்லோரும் அறியச் செய்த பெருமான்களுள் இப் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார் ஒருவர் என்று கொள்வதில் இழுக்கு ஒன்றையும் காணேம.

பெருந் தேவனார் காலம்.

இவரது காலத்தைப்பற்றிப் பலர் பலவாறாகக் கூறுவர். ஒரு சாரார் இவர் சங்க காலத்துப் புலவர் பெருமானென்பா. இதற்கு ஆதாரம் யாதொன்றும் கிடையாது. இவரது தனிக் கவிகள் ஒன்றேனும் சங்கச் செய்யுட்களில் நோக்கப்படவில்லை திருவள்ளுவ மாலையில் அகப்படும் ஒரு கவியைக்கொண்டு இவர் சங்கப் பலகையில் வீற்றிருந்த ஒரு புலவரெனல் பொருந்தாது ஏனெனில் அத்திருவள்ளுவ மாலையில் காணப்படும் புலவர்கள் ஒரு காலத்தவரல்லர். கடைச் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தோர் நாற்பத்தொன்பதின்மா என்ப. அவரது பெயர்களே இம்மாலையிற் காணப்படுகின்றன வென்று சொல்ல வியலாது. ஏனெனில் இம்மாலையிற் காணப்படும் 53

பெயர்களில் அசரீரி, நாமகள் இருவர் போக மீதி 51 பேர்கள் இறையனர் உள்பட இருக்கின்றனர். இவ்விறையனரே களவி யல் யாத்த பெரியாரோ வென்று கருதவும் இடமுள்ளது. இந் தப் பெயர்க்கும் வரிசைக்கும், சிலப்பதிகார உரையிற் காட் டியுள்ள சந்தத்தைப் பற்றிய அகவலுள் தென்படும் சங்கப் புலவர் வரிசைக்கும் பெயர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது. அதனால் பின் வந்தோர்க்குச் சங்கத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் யாவும் ஒருழிக்காலத்தில் நிகழ்ந்தவை யெனக் கருதப்படுமாறு அவ்வளவு பழங் கதைகளாக விளங்கின வென்பது வெளிப்படை. அவையும் பல பரம்பரைகளில் பல வாறாக மாறுபட்டு வந்திருத்தல் வேண்டும். அன்றேல் இவ் வித வேற்றுமைகளுக்குக் காரணம் கிடையாது. ஆதலின் இவர் சங்க காலத்தவரன் றென்க.

இனி ஒரு சாரார் இவர் பாடிய பாரதம் இறந்து போயிற் றென்றும், இப்போதுள்ள உரையிடையிட்ட பாரத வெண்பா இவரதன் றெனவும் கூறுவர். இதற் காதாரம் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரால் பாடப் பட்டது என்று வெளிப்படையாக உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பாக்களின் உயர் நடையும் கம்பீர வாக்கும் பாரத வெண்பாவின் எளியநடை யும் வாக்கும் என்பர். உரியாசிரியர் எடுத்துக் காட்டெல்லாம் பெரும்பாலும் அகவலிலுள்ளன.

காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் கோபிநாதராவ் அவர்கள், (T. Gopinatha Rao) என்ற நிபுணர் பாரத வெண்பாவைக்கொ ண்டு ஆராய்ந்து பெருந்தேவனர் கி. பி 9ம் நூற்றாண்டிலிருந் திருக்கவேண்டும் என்று செந்தமிழ் தொகுதி 5, பக்கம் 64-இல் எழுதியிருக்கிறார் மேற் காட்டியபடி இருவரும் ஒருவரே யாயின் பெருந் தேவனார் 9-ம் நூற்றாண்டில் இருந் தவராவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனரும் பாரத வெண்பா பெருந் தேவனாரும் வேறு வேறாயின் அவர் சங்க காலத் திற்கு வெகு பிறகே இருந்திருத்தல் வேண்டும் அதாவது சங்க பரம்பரை யற்றுப்போன முசிறியாசிரியர் காலத்திற்

கும் வெகுதள்ளி யிருக்க வேண்டும். சங்க காலம் யாம் முற் காட்டியபடி 3-ம் நூற்றுண்டின் கடைப்பகுதியாயின் முசிறி யாசிரியர் காலம் பத்துத் தலைமுறைக்குப் பிறகு, அதாவது 6-ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியாகும். அப்போது பெருந் தேவனர் காலமும் குறைந்த பட்சம் இன்னும் ஒரு நூற் றுண்டிற்குப் பிறகு அதாவது 7-ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதி யெனக் கொள்ளலாம்.

கடைச் சங்க காலத்திற்குப் பிறகு பாண்டியர்களும் புலவர்களும் மதுரையில் மறுபடியும் சங்கத்தைத் ஸ்தாபிக்க முயன்றனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே இடைக்காடர் ஒரு முறை முயன்றனர். விஷ்ணு சித்தர் ஒரு முறை சங்கத் தாரோடு வாதித்து வென்றனர் என்பதும் தெரிகிறது. அத னல் 6-ம் நூற்றுண்டிற்கும் 9-ம் நூற்றுண்டிற்கும் இடைக் காலத்தில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனரது பார்வையில் சங்க நூல்கள் மறுபடியும் பிழையறப் பதிப்பிக்கப் பட்ட தென்றும் அந்நாளில் இவர் கடவுள் வாழ்த்துக்களை எட்டுத் தொகை நூல்களில் ஐந்திற்குப் பாடி அவற்றுடன் கோத் தனரென்றும் கூறுவதற்கு இடமுளது.

புறநானூற்றின் தொன்மை.

இதுகாறும் புறப்பாட்டுக்கள் யாவும் 1700 வருஷங் களுக்கு முன்னல் பல புலவர்களால் பாடப்பட்டன வென் றும் கடைச்சங்கம் அழிவுறும் நிலையிலுள்ளபோது தொகை நூல்கள் ஏற்பட்டனவென்றும் கூறினேம். இப்புறப்பாட் டுக்களை இன்னும் செவ்வையாக ஆராய்ந்தால் அவற்றுள் சில இன்னும் பழமையானவை யென்பது வெளியாகின்றது. இப்பாட்டுக்களின் தன்மை, நடைப்போக்கு, சொல்லமைதி, இலக்கணவமைதி, பாட்டில் பொதிந்துள்ள கருத்து விசே டங்கள், மனே பாவங்கள், பாட்டுடைத்தலைவரின் பெயர்கள், பாடினேர் பெயர்கள் இவை யாவும் இப்பாட்டுக்களின் பழை மையை வெளிப்படுத்தாமலிரா.

புறநானூற்றின் முதல் செய்யுள் மூரஞ்சியூர் முடிநாக ராயரால் பாடப்பட்டது. இவரை இறையனர் அகப்பொரு

னூரை தலைச்சங்கப் புலவரென்று கூறுகின்றது. இவர் தமது செய்யுளால் உதியன் சேரலாதனைப் பாடுவதோடு, அவனை "பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" என்று அழைக்கின்றார். இவ்வுதியன் சேரலாதன் பாரத யுத்த காலத்தில் குரு க்ஷேத்திரத்தில் பாண்டவ கௌரவப் படைகள் இரண்டிற்கும் வரையாது சோறு கொடுத்தான் என்பது இதிலிருந்து விளங்குகின்றது. பாரதப்போரில் தென்னாட்டினரும் சேர்ந்து யுத்தம் புரிந்தது, பாரதம் படிப் போர் அறிவர். இப்பாட்டில் கூறப்படுவதுபோலவே அகநானூறு 168-ம் பாட்டில் உதியன் சேரலாதன் என்பானொருவன் குழூமூர் என்ற விடத்தில் பெருஞ்சோற்று நிலை இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறான். இப்பெருஞ்சோற்று உதியன் முடிநாகர் பாடிய உதியனுக்குப் பிறகு வந்தவனாதல் வேண்டும். இவ்விரு உதியன் சேரலாதரும் ஒருவரென்று கொள்ளின், அகநானூற்றிற் கூறப்பட்ட பெருஞ்சோற்று நிலை உதியன் பாரதப்போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் வடநாடு நோக்கிச் செல்லும்போது குழூமூரில் நிகழ்த்திய பெருஞ்சோற்று நிலையைக்குறிக்க வேண்டும்.

இனி இவ்வாறு கொள்ளாமல் முன்னோர் செய்தவோர் அரிய செய்தியைப் பின் வந்த உதியன் என்பான்மீது ஏற்றி முடிநாகராயர் புகழ்ந்தார் என்று கொள்ளினும் கொள்ளலாம். இது புலவர்களுக்குள் ஒரு பெரு வழக்குத் தான். ஆயினும் முடிநாகராயர் பாரத காலத்தவனாகிய ஓர் உதியன் சேரலாதன் காலத்தவரென்றும் அவ்வுதியனால் நிகழ்த்தப்பட்ட வோரரிய செயலைப்புகழ்ந்து பாடினார் என்றும், இவ்வரிய செயலைத் தமிழ் நாட்டார் பரம்பரையாகப் போற்றி வந்தாரென்றும் கொள்ளுவதில் இழுக்கொன்றுமில்லை.

இம்முடிநாக ராயர் பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் பெருகி வாழ்ந்து வந்த நாகர் என்ற ஜாதியாரைச்சேர்ந்தவராவர். இவர்கள் தமது முடியில் நாகம்போன்ற வோர் அணியைத் தரிப்பது வழக்கமாம் இதனாலும் இப்புலவரது தொன்மை ஏற்படும்.

இவரைப் போலவே வேறு சில புலவர்களும் புறநானூற்றிற் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் மார்க்கண்டனார், கௌதமனார், வான்மீகியார் முதலிய பெயர்களைத் தரித்தவராவர். இப்புலவர்கள் உண்மையில் யாவராயினும், இவர்கள் பாடிய பாக்களிலிருந்து இவர்கள் யோக நிலையுணர்ந்த செந்தமிழ்ச் சான்றோர்களென்பது வெளிப்படை. கடல் கோளுக்கு முன்னால் முதற் சங்க நாளில் பாண்டியரது தலை நகராகிய மதுரையை யாண்ட முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களை முன்னரே குறித்தோம். இப்பாடல்களெல்லாம் ஆரியர்க்கும் திராவிடர்களுக்கும் நிகழ்ந்த பெரும்போரை யடுத்த காலத்தில் எழுந்தனவாகும். சேர சோழ பாண்டியர்களின் மூல புருஷர்கள் அப்போரில் எவ்வாறோ சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றனர். அதைக் குறிக்கும் சான்றுகள் மட்டும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அன்றேல் மேற்கூறிய பெருஞ்சோறு பயந்தது முதலிய கர்னபரம்பரைச் செய்திகள் தமிழ் நூலில் வழங்கக் காரணமில்லை.

பாரதப் போர் முடிந்த பிறகு யதுவமிசத் தவர் பலர் தெற்கே சென்று குடியேறிப் பல நகரங்களை அமைத்துக் கொண்டு ஆண்டுவந்தன ரென்பது பலவழிகளாலும் விளங்குகின்றது. புறப்பாட்டு 201-இல் கபிலர் என்ற புலவர் பெருமான் இருங்கோவேள் என்ற வேளைப் பின்வருமாறு அழைக்கின்றார்.

"நீயே, வடபான் முனிவன் தடவினுள் தோன்றிச்
செம்பு புனைந்தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழி முறை வந்த
வேளிருள் வேளே................"

....புலிகடிமால்.

இவ்வேளிரது வரலாற்றை வேளிர்வரலாறு என்ற நூலிற் பரக்கக் காணலாம். இவர்கள் பிற்காலத்தில் பெல்லாளர் (வேள் புலவரசர்கள்) என்று அழைக்கப்பட்டனர். புலிகடிமால் என்பது கன்னடத்தில் ஹோய்சள என்று

வழக்கும் துபங்கர் என்ற முனிவர் தவஞ் செய்து கொண்டிருந்தபோது காட்டில் தம்மீது பாயவந்த வேங்கைப் புலியைக் கொல்லும்படி பக்கத்திலிருந்த சளனென்ற வரசனை ஏவிய கதை இதில் அடங்கியிருக்கிறது. இச்சளனது வம்சத்தவர்கள் ஹொய்சளரென்றே அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வேளிர்கள் துவாரகையினின்றும் நீங்கி முதலில் கூர்ச்சரம் மகாராஷ்டிரம் என்ற நாடுகளில் குடியேறி, அவற்றிற்கு வேள்புலம் அல்லது வேணாடு என்ற பெயரைத் தந்தனர். பிறகு இவர்கள் இன்னும் தெற்கே குடியேறிப் பெருகி வாழ்ந்தபோது, இவர்கள் சென்ற வழி யெல்லாம் நாடுகளையும் நகரங்களையும் தம் பெயராலே ஏற்படுத்தினர். அப்பெயர்களை இன்னும் கூர்ச்சர முதல் தமிழ்நாடு வரைக்காணலாம். இவர்கள் தமிழ்நாடு வந்தும் தமிழரசர்களுடன் உறவு பூண்டு, அவர்கட்கு மகட் கொடுக்கும் உரிமை யெய்தியதோடு, இவருடன் நட்புக் கொண்டு தண்டத்தலைவராயும், சிற்றரசர்களாயும் தமிழ் மூவேந்தரின்கீழ் வாழ்ந்து வந்தனர். சில வேளிர்கள் அவ்வாறு கீழ்ப்படிந்து வாழ உடன்படாமல், தமிழ் நாடுகளுக்கு இடையே யுள்ள மலை நாடுகளில் தமக்குத் தலைநகர் அமைத்துக்கொண்டு, மூவேந்தரையும் பொருட்படுத்தாமல் தனியரசும் புரிந்து வந்தனர்.

இவ்வேளிர்கள் பதினெண் கூட்டத்தாரைச் சேர்ந்தவர்கள். அவருள் சளுக்கியர் என்ற கூட்டத்தார் ஒருவராவர். இவ்வாறு பல நாடுகளும் நகரங்களும் வடவாரியர்கள் தென்னாட்டில் ஏற்படுத்தியபோது சேர சோழ பாண்டிய நாடுகள் புராதனமாக இருந்து வந்தன வென்பர். ஆயினும் சிறிது காலத்திற்குள் சோழ பாண்டிய நாடுகளுக்கு ஆரிய சம்பந்தம் கற்பிக்கப்பட்டது. மணலூர் அரசனுடைய மகளைத் தீர்த்த யாத்திரையாக வந்த அருச்சுனன் மணந்து பெற்ற மகனது சந்ததியார் பாண்டியரெனப்பட்ட செய்தியாவரு மறிவர். அதுபற்றிப் பாண்டியர் சந்திரவம்சத்தவராகக் கருதப்பட்டார். இதுபோலவே சோழர்களைச் சூரியவம்சத்தவனாகிய சிபியின் சந்ததியாரென்றும் கருதி அவர்களுக்குச் செம்பியர் என்ற பெயரையுங் கொடுத்தனர். சரித்திரகாலத்

திற்கு முன் முதல் வடநாடுகளுக்கும் தென்னாடுகளுக்கும் கூட்டுறவு, குடியேற்றம், போர், சமாதான முதலிய சம்பந்தங்க ளேற்பட்டிருந்தமை மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தொனிக்கலாம். வடவாரியருடன் தமிழர்செய்த போரின்திறனும், தமிழரது வீரமும் பின்னால் விவரிக்கப்படும். இத்தகைய செய்திகள் புறநானூற்றில் காணப்பட்டால் அதன் தொன்மை நன்று புலனாகிறதன்றோ? புறநானூறுபோன்ற பிற பண்டைநூல்களிலும் இச்செய்திகள் காணப்பட்டால் அவற்றின் உண்மையில் எவர்க்குத்தான் ஐயம் நிகழும்? சிலப்பதிகாரமென்ற நூலும்,

> "ஓரைவர் ஈரைம்பதின் மருடன் றெழுந்து
> போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த
> சேரன்"

என்று கூறி, அக்காலத்தார் துணிந்துரைத்தவோர் பெருவழக்கை வற்புறுத்துகின்றதல்லவா?

அகம்புறமென்ற பாகு பாடுகளின் விளக்கம்.

வடநூலாசிரியர்களைப் பின் பற்றியே தமிழாசிரியர்களும் மாந்தர்க்கு உறுதி பயக்கும் விஷயங்களை தர்மார்த்த காம மோக்ஷம், அதாவது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு பாகு பாடுகளில் அடக்குவர். இவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லாவோர் நிலையை யுடையது. நேரிற் கண்டு அறியப்படாதது. துறவறமாகிய காரண வகையால் கூறப்படுவ தல்லது இலக்கண வகையால் கூறப்படாதது. அதனால் இதைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் நூல்களில் தனியே கிடையாது. இது நிற்க:

பண்டைத் தமிழாசிரிகள் இந்நான்கு பாகு பாடுகளையும், அகம் புறம் என்ற இரு பிரிவுகளில் அடக்குவர். அகம் என்பது மேற் கூறிய அறம் பொருளின்பமென்ற மூன்றில் இன்பத்தைக் குறிக்கும். இன்பமென்பது பல விதச் சுவைகளைச் சுட்டிக் காண்பிக்குமாயினும், ஐம்புலனும் நுதற்குரிய காமவின்பத்தினையே அது சிறப்பாகத் தெரிவிக்கும். இக்காமத்துப்பால் களவு கற்பு என இரு பிரிவுபடும். களவாவது உரு

வும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பு முதலிய வற்றால் தம்முள் ஒப்புமை யுடையராய தலைமகனுந் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமின்றித் தெய்வ வசத்தால் தாமே எதிர்ப்பட்டுக் காந்தர்வமணம்புரிந்து கொள்வது. தலைவன் தலைவிகளுக்குட் பிறக்கும் இவ் இன்பம் அவ்விருவராலும் ஒருவருக் கொருவர் தமக்குப் புலனாகும்படி இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாமல் எப்போதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும். கற்பென்பது அவ்விருவரும் தமது தாய் தந்தையர் அனுமதி பெற்று விதிப்படி மணந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்துவது. இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளில் தோழி, பாங்கன், தலைவி, தலைவன், சுற்றத்தார் செவிலித்தாய் முதலிய பல்லோரும் வந்து கலப்பதால் அவ்வச்சமயங்களில் அவ்வவரது மனநிலைகள் குறிப்பாயும் வெளிப்படையாயும் காட்டப்படும். இவ்வாறு நிகழும் நிலைகளும் சந்தர்ப்பங்களும் பல. அவையாவும் இப்புறப் பொருளாராய்ச்சிக் குரிய தன்மையின் இங்கு விரித்துக் கூறப்படவில்லை. அக்ப் பொருள் நூல்களில் அவற்றின் விரிவைக் கண்டு கொள்க.

இனிப் புறமென்பது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையராலேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித் துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்கும் கூறப்படும் தன்மையை யுடைய விஷயங்களைக் குறிக்கும். புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கங்களைத் தெரிவித்தலின் அவை புறமெனப்பட்டது. அவை அறம் பொருள் என்ற இருபிரிவினையும் தம்முள் அடக்குவதுடன், முற் சொல்லியபடி வீட்டின்பத்தையும் காரண வகையால் காட்டும். இப்பிரிவில் அடங்கும் விஷயங்கள் மிகப் பலவாயினும், இது பெரும்பாலும் போர்க்குரிய துறைகளையே எடுத்துக்கூறும்.

அகம்புற மென்ற இப்பொருள் வேறுபாடுகளை நன் குணர வேண்டுமாயின் இலக்கண நூலுடையார் வகுத்த ஐவகை நிலப் பிரிவுகளையும் உடன் வைத்துக் கருத வேண்டும். இப்பாகுபாடும் அதற்கேற்ற அகப்புறவொழுக்கங்களும் தமிழ் நூல்களில்தான் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றனவே

யன்றி, வேறெப்பாஷை நூல்களிலும் காணக்கிடையா.- இந்த ஐவகை நிலங்களாகிய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன அகப்பொருளுக்கும் புறப்பொருளுக்கும்பொதுவாய் நின்று, அவ்வவற்றிற்கேற்ற ஒழுக்கங்களை எடுத்துக் காட்டும். அகப்பொருள் இன்பப்பகுதியைக் குறிப்பதால் இவ்வைவகை நிலனும் அவ்வின்பப்பகுதிக்கேற்ற ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியைத்தனியே குறிக்கும். அதாவது குறிஞ்சி தலைவன் தலைவியின் சேர்க்கையையும்; முல்லை அவரது இருத்தலையும், மருதம் ஊடலையும், நெய்தல் இரங்கலையும், பாலை பிரிதலையும் விரித்துரைக்கும். இவ்வொழுக்கங்களில் காந்தருவ மணமாகிய களவொழுக்கம் குறிஞ்சியிலும், கற்பொழுக்கத்தைச் சேர்ந்த மற்ற நான்கும் முறையே அந்தந்த நிலங்களிலும் நிகழ்வனவாகும். தமிழர்க்குள் முதலில் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது இக்காந்தருவ மணந்தான். இதில் காமவசத்தால் தலைமகனும் தலைமகளும் ஒரு தனியிடத்தே ஒருவரையொருவர் கண்டு காமுற்று ஒத்த அன்பினராகித் தம்முள் கலந்து கொண்டு வர, இக்களவொழுக்கம் பிறர்க்கும் ஒவ்வொருவராக வெளிப்படவே, அவ்வாறெழும் அலர்பொறுமல் தாய்தந்தையர் தலைவியைச் சிறைப்புறத்து வைத்துக் காத்தலும், பின்னரும் அக்களவொழுக்கம் நீடித்துத்தலைவியைத் தலைமகன் உடன் கொண்டுபோக, அவர்க்குள்ள காதலை புணர்ந்து முடிவில் இருவருக்கும் கடிமணம் ஓமத்தீ முன்னிலையில் சான்றோர் நடாத்துவர். பிற்காலத்தில் பொய்யும் வழுவும் ஏற்படவே இக்களவொழுக்கம் சான்றோரால் மதிக்கப்படாமல் விலக்கப்பட்டது.

இதுபோலவே இவ்வைவகை நிலனும் அவ்வவற்றிற்கேற்ற புறப்பொருளையும்குறிக்கும். இப்புறப்பொருள்களெல்லாம் பின்வரும் 12 திணைகளிலடங்கும். அவையாவன:—

1. வெட்சி	5. நொச்சி	9. பாடாண்
2. கரந்தை	6. உழிஞை	10. பொதுவியல்
3. வஞ்சி	7. தும்பை	11. கைக்கிளை
4. காஞ்சி	8. வாகை	12. பெருந்திணை.

தொல்காப்பியர் மதப்படி திணை ஏழுதான். அவர் மேற்கூறிய 2, 5, 10, 11, 12, என்ற திணைகளைத் தனியே எண்ணார். கரந்தையையும் நொச்சியையும் தனியே அவர் கருதுவதில்லை. பொதுவியலைக் காஞ்சித்திணையில் அடக்கிக் காஞ்சித்திணைக்கு 'வீடு பேறு நிமித்தமாகப் பலவகை நிலையாமையைச் சான்றோர் சொல்லுதல்' என்று பொருளுரைப்பர். கைக்கிளை பெருந்திணைகள் அகப்பொருள் குறிப்பனபற்றி இப்புறத்திணையில் அவற்றை அடக்கார். இன்னும் தொல்காப்பியர் நிலம் நால்வகையதென்றும் பாலை நிலம் என்பதொன்று தனியே கிடையாதென்றும், பிறநானில மயக்கத்தாலேயே பாலை ஏற்படுகிறதென்றும் கூறுவர்.

இத்திணைகள் ஒவ்வொன்றும் பலவகைத் துறைகளாகப் பிரிக்கப்படும் இவற்றை நன்றாக ஆராயுமிடத்து பண்டைத்தமிழரது வீரமும், அவரது போர்முறைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் நாகரிகமும் இனிது விளங்காநிற்கும்.

பண்டைத்தமிழரது போர் முறை.

பூர்விககால முதல் இந்தியாவில் பெருமபுகழுடன் பல்கி வாழ்ந்தவர் இருபெருங்கூட்டத்தவராவர். அவரை ஆரியர், தமிழரெனப் பகுப்பர். வடநாட்டில் ஆரியர் எத்துணைச் சிறப்புடன் விளங்கினரோ, அத்துணைச் சிறப்புடன் தமிழரும் தென்னாட்டில் திகழ்ந்து வந்தனர்! வடவாரியர் இந்தியாவைக் கைப்பற்றி யாளுவதற்கு முன்பு, தென் தமிழர் வட நாட்டிலும் குடியேறி வெகுகாலம்வரை வாழ்ந்துவந்தனரென்பதும், ஆரியரால் போரிற் புறமிடத்தாக்கப்பட்டபின், தமிழர் தென்னாட்டையே தமது உறைவிடமாக் கொண்டாரென்பதும் சரித்திர வாசிரியரதுகொள்கைகள். இதையொட்டியே பரிமேலழகரும், "பழங்குடி தொன்றுதொட்டு வந்தகுடி; தொன்றுதொட்டு வருதல் சேர சோழ பாண்டியரென்றாற் போலப் படைப்புக் காலந்தொட்டு மேம்பட்டு வருதல்" என்றார்.

முன்னாள் முதலே தமிழ்க் குடிகள் பலவாற்றானும் பெருமை வாய்ந்தவரென யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டனர். நாகரிகத்திலும், கைத்தொழிலிலும், நூலாராய்ச்சி

யிலும், போர்த்திறத்திலும், அவர் எவரிலும் பிந்தியவரல்லர். தமது காலத்தில் வசித்த சகல ஜாதியாருக்கும் ஒரு படி மேலாகவே பாராட்டப்பட்டனர். முற்காலத்தில், அவர்கள் பெரிய நகரங்களையும் துறை முகப் பட்டினங்களையும் ஸ்தாபித்து முடியுடை வேந்தர்களாயும் குறுநில மன்னர்களாயும் நாடுகளை ஆட்சிபுரிந்து வந்தனர். அவரது தொன்மையும், மேன்மையும், வள்ளன்மையும், போர்த்திறமையும் அளவிடற் பாலனவல்ல. ஈங்கு அவருடைய போர்த் திறத்தைப்பற்றிச் சிறிது விரித்துக் கூறுவோம்.

போர்வெல்வதற்குக் கருவியாக உள்ளவை நாற்படைகள் என நம்முன்னோர் கூறுவர். அவை தாம் தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, மறப்படை, எனப்பேர் பெறும் வடநூலார் இவற்றை ரத கஜ துரக பதாதி என்பர். இவற்றில் தேர் என்பது தற்காலத்தில் கோவில்களில் நாம் பார்ப்பது போலல்லாமல் இவுளி பூட்டிய இலேசான இருசக்கர வண்டியாகும். இவ்விதத் தேர்கள் இந்தியாவைத் தவிர வேறு நாடுகளிலும் மக்களாற் செய்யப்பட்டுச் சண்டையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தனவாகத் தெரிகிறது. உரோமாபுரி வாசிகள் தங்களது ஏக சக்கிராதிபத்தியத்தை உலகெங்கும் காட்டும் பொருட்டு ஐரோப்பாவின் வடமேற்கு பாகங்களைக் கைப்பற்றிய பின், தற்போது ஆங்கிலேயரின் சுதேசமாகவுள்ள பிரிட்டன்தீவைப் பிடிக்க முயலுகையில் அத்தீவிலுள்ளோர் தேரின் மேல் நின்று போர்புரிந்தனரென்றும், தேர்க்காலில் நீண்ட கத்திகளைக் கட்டி எதிரிகளின் படைநடுவே தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளை விரைவாகச் செலுத்திப் பலரை மாய்த்து வந்தனரென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தேர்ப்படை எல்லாப்பண்டை ஜாதியாருள்ளு மிருந்ததென்பது இதனால் வெளியாகின்றது.

யானைப்படை இந்தியாவுக்கும் ஆபிரிக்காவுக்கும் சிறப்பாகவுள்ளது. சந்திரகுப்தன் காலத்தில் மகதநாடு செழித்து ஓங்கியதற்குக் காரணம் அவனது நாற்படையே யென்பதும், அவனது யானைப்படை மிகவும் வலியுடைத்தென்பதும்

அதைத் துணையாகக்கொண்டு, தன் நாட்டைப் படையெடுத்துவந்த செலூகஸ் (Selukus) என்ற கிரேக்க வரசனை அவன் முதுகிட்டோடுமாறு முடுக்கினானென்பதும், பின்னர் கிரேக்க வரசன் அவனது நட்புக்காளாகி, தன் பகைவரை மேற்றிசைக்கண் எதிர்ப்பதற்காக 500 போர் யானைகளைப் பெற்றானென்பதும் சரித்திரம் படித்தோர் செவ்வனே யுணர்ந்தவை. இதுபோலவே, ஆபிரிக்காவின்வடபாலிற் கிளம்பிய கார்தேஜ் (Carthage) இராஜாங்கமும் யானைப்படையை மிகுதியாக வைத்திருந்தது. இந்தியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலுந் தான் யானைகள் விசேஷம். ஆதலின் இவ்விரு தேசத்திலுமே அவை போரில் உபயோகிக்கப்பட்டன. வேறு தேசங்களில் அவை கிடையா. அதனால் அத்தேசங்களில் யானைப்படையைப்பற்றிப் பேச்சே கிடையாது.

குதிரைப்படையும் காலாட்படையும் மறவரால் ஆக்கப்பட்டனவாகும். 'இவுளி மறவர்' எனக்குதிரைவீரரை யழைப்பது வழக்கு. அதுபோலவே காலாட் படையை மறப்படையெனவும், வேற்படை யெனவும், வாட்படை யெனவும் நூல்களில் வழங்குவர். இம்மறவரின் நெஞ்சஞ்சாமையையும், வீரச்செயல்களையும் புகழாத பண்டைத் தமிழ் நூல்களே இல்லை யெனலாம். இச்சாதியார் முன்னாள் தொட்டுத் தமது மெய்வலி மனவலி குன்றாது போர்புரிந்து தமிழ் நாட்டிற்குப் புகழ் விளைத்துள்ளார்கள்.

வட வாரியருடன் போர் புரிந்து கனக விசயர் முதலியோரைப் பதினெட்டு நாழிகையில் முறியடித்துச், சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு வெற்றிப்புகழை விளைத்தவர் இவரே. இதைப் புகழ்ந்த புலவர்கள், தேவாசுர யுத்தம் 18-வருடங்கள் நிகழ்ந்தன, ராம ராவண யுத்தம் 18 மாதங்கள் நடந்தன, பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் 18-நாட்கள் நடந்தன, இவற்றைவிட இப்போரே சிறந்ததென்பர். நெடுஞ் செழியனுக்காக ஆரியப்படை தந்ததும் இவரே. சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் வச்சிர நாட்டையும், மகத நாட்டையும், அவந்தி நாட்டையும் வென்று, முறையே அந்நாட்டு மன்ன